

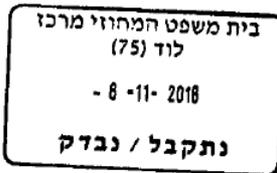
ת"א 12733-11-16

בבית המשפט המחוזי מרכז
בלח

התובע:

ניסים מגנאני ת.ז. 059133611
הארז 112, מושב נטעים
ע"י ב"כ עוה"ד נבות תל-צור /או שחר קונפורטי
שכתובתם לצורך המצאת כתבי דין, אצל משרד כספי ושות'
רח' יעבץ 33 תל אביב, 6525832
טל. 03-7961000, פקס. 03-7961379

ראו עו"ד טל שפירא
שכתובתו לצורך מסירת כתבי דין
במשרד שפירא כפרי בר-זיק, עורכי דין
רח' הנחושת 3 תל-אביב
טל: 03-7177700; פקס: 03-7177711.

- נ ג ד -

הנתבע:

מוחמד בכרי
כפר בענה, 2018900

מהות התביעה: נזיקית - לשון הרע.

סכום התביעה והסעדים: 2,600,000 ש"ח, צו מניעה קבוע וצו החרמה.

כתב תביעה

א' - פתח דבר

1. תביעה זו היתה ונותרה אקטואלית ביותר, בייחוד בימים קשים אלה בהם מתבצעים חדשות לבקרים פיגועי טרור באזרחים תמימים, בין היתר, כתוצאה מהסתה והתססה ברשתות החברתיות ובתקשורת הפלשתינאית.
2. כך למשל, הגישה מדינת ישראל ביום 22.2.16 כתב אישום חמור נגד רוצח דפנה מאיר ז"ל. בכתב האישום קובעת המדינה כי הרוצח החליט לבצע את הרצח לאחר שצפה בסרט הסתה פלשתינאים ברשתות הטלוויזיה ובאתרי האינטרנט הפלשתינאים, שהציגו את כוחות הביטחון הישראליים ואת חיילי צה"ל כרוצחי פלשתינאים וכמבזים נערות פלשתיניות.
3. בתאריך 2.11.16, גזר בית הדין הצבאי את עונשו של רוצח דפנה מאיר ז"ל למאסר עולם, תוך שהוא קובע כי העונש הראוי לנאשם, שביצע את הרצח באכזריות בלתי רגילה ובדם קר, כתוצאה ישירה מהסתה, הוא שלילת חירותו לכל החיים, ותוך שבית הדין ממליץ לכל ועדה או גורם מוסמך, שידון בעתיד בעניינו של אותו נאשם, להימנע משחרורו המוקדם.

4. תביעה זו מוגשת בגין הוצאת דיבתו של התובע, אשר תחילתה בשנת 2002, היא נמשכת מאז באופן רצוף, וסופה - איננו ידוע.
5. המעשים המיוחסים על ידי הנתבע לתובע הם מהחמורים שבספר החוקים, ומשווים אותו לפושע מלחמה מהזן המתועב ביותר. הדעת איננה סובלת כי המעשים (הכוזבים) אשר טופל הנתבע על התובע, נעשו או יעשו במדינת ישראל, מדינה שומרת חוק ומוסר, שערכי האדם הם נר לרגליה.
6. אין זו הפעם הראשונה בה הנתבע מצוי בגדרו של הליך משפטי בעניין זה, ברם התובענה דגא מיוסדת על עילה חדשה, אשר נסמכת על אדנים משפטיים איתנים, המובילים בהכרח למסקנה הבלתי נמנעת כי הנתבע הוציא (ועדיין מוציא) לשון הרע כנגד התובע וכי אין לנתבע הגנה מפני תביעה זו.
7. בערב ליל הסדר התשס"ב (27.3.02) נכנס מחבל מתאבד לחדר האוכל במלון "פארק" בנתניה ופוצץ מטען חבלה רב עוצמה שנשא על גופו. כתוצאה מכך נרצחו 30 אזרחים ישראלים ו- 160 איש נפצעו.
8. בעקבות פיגוע קשה ומחריד זה, שהיווה נקודת שיא ברצף התקפות טרור שפקדו את המדינה באותה עת, יצא צה"ל למבצע רחב היקף ביהודה ושומרון, שמטרתו הייתה להגן על אזרחי ישראל באמצעות פגיעה בתשתיות הטרור הפלשתיני ועצירת גל הפיגועים הרצחני ("מבצע חומת מגן").
9. במבצע חומת מגן הפעיל צה"ל קוד פעולה מחמיר במיוחד, בכל הקשור לזיהוי מחבלים ופגיעה בהם, תוך הימנעות ככל האפשר מפגיעה באזרחים ובלתי מעורבים בטרור. קוד פעולה זהיר ומחמיר זה, הביא לא פעם לפגיעה בחיילי צה"ל, אשר הקפידו קלה כחמורה על טוהר הנשק, 23 מתוכם נפלו בקרב הקשה במחנה הפליטים בגינין, ורבים נפצעו.
10. מוקדי הפעילות של צה"ל במסגרת מבצע חומת מגן כללו, בין השאר, את הערים רמאללה, שכם, חברון, טול כרם וגינין.
11. בחודש אפריל 2002, לאחר סיום מבצע "חומת מגן", יצא הנתבע למחנה הפליטים בגינין מלווה בצוות הסרטה, תיעד שם את אזורי הלחימה ו"ראיין" תושבים פלשתינים.
- הנתבע ערך את הדברים לכדי סרט באורך של כ- 52 דקות, הוא הסרט "גינין גינין", העומד ביסוד תביעה זו ("הסרטי").
- הסרט צרוב על גבי דיסק, מצ"ב ומסומן **כנספח 1** לתביעה.
12. הסרט אשר נחזה להיות סרט דוקומנטרי, מגולל את מאורעות תושבי מחנה הפליטים בעיר גינין במהלך מבצע חומת מגן, במהלכו נערכים ראיונות קצרים עם מספר מתושבי מחנה הפליטים, וכן מצולמים מספר חיילי צה"ל אשר השתתפו במבצע, **והתובע ביניהם**.

13. בסרט מוצגת "תמונה עובדתית" ממנה עולה כביכול כי חיילי צה"ל ביצעו פשעי מלחמה ונהגו באכזריות ובשרירות לב כלפי אזרחים חפים מפשע.

לאורך כל הסרט שזורים סילופים קשים ובדיות המופיעים בדבריהם של המשתתפים בסרט ובתמונות הקישור, ההופכים אותו לעלילת דם של ממש. מרחק האמת מהדברים המופיעים בסרט ומהתמונה העולה ממנו, הוא כמרחק מזרח ממערב.

14. כעולה מהכתוביות בתחילת הסרט ומהתמונה המופיעה לפניו, את הסרט הקדיש הנתבע לזכרו של איאד סמודי, מחבל שנהרג במסגרת פעילות מבצעית של צה"ל בחודש יוני 2002.

איאד סמודי, שהיה חבר בגדודי חללי אלאקצה, דאג לספק ציוד אמל"ח לפעילי פת"ח לצורך ביצוע פיגועים ולהסתיר ציוד אמל"ח בביתו. כך למשל, לאחר מותו, נמצאו בחצר ביתו 30 מטעני צינור לצורך ביצוע פיגועים.

אישור אגף המבצעים של חטיבת דובר צה"ל לדברים ותמונת המחבל סמודי, המדברת בעד עצמה, רצ"ב **כנספחים (1)2-(2)2** לתביעה זו.

15. הנתבע דאג לגייס מימון להפקת הסרט מגורמים שונים הקשורים בטרור, לרבות מהרשות הפלשתינאית, ולמעשה פעל כשליח מטעמה, ובכך אפשר את הקרנת הסרט בישראל, בהציגו אותו כיצירה אישית של אזרח ישראלי.

ב' - הצדדים

16. **התובע** – לוחם צה"ל, רס"ן במיל, אשר השתתף ולחם במסגרת מבצע חומת מגן בעיר ג'נין. התובע עצמו מופיע ומזוהה במהלך הסרט, באופן הקושר אותו מיניה וביה לתוכן הסרט ולנרטיב שלו והוא נפגע במישרין מהסרט.

מכאן עילת התביעה האישית והישירה של התובע כנגד הנתבע.

17. **הנתבע** – שחקן ובמאי קולנוע ותיאטרון ערבי-ישראלי, בעל מעורבות פוליטית עמוקה הקשורה לסכסוך הערבי-ישראלי. הנתבע אף התמודד בשנת 2015 על מקום ברשימת מפלגת חד"ש במסגרת הבחירות שהתקיימו לקראת כינונה של הכנסת העשרים.

הנתבע הינו היוצר, הבמאי והמפיק של הסרט, הוא הרוח החיה מאחורי הסרט והוא גם דאג להפצתו ולפרסומו של הסרט ברבים.

ג' - השקרים והסילופים המרכזיים בסרט

18. עניינו בסרט אשר מציב מראה שקרית וחד ממדית אל מול פעילות צה"ל ולוחמיו במחנה הפליטים בגינין, במסגרת מבצע חומת מגן, והכל תחת כסות כוזבת של יצירה תיעודית. הסרט עמוס לעייפה בתיאורים כוזבים המשווים את חיילי צה"ל לפושעי מלחמה, שהקשר בינם לבין המציאות רחוק מזרח כמעבר. כדי לעמוד ולאפיין את דברי הבלע המתוארים בסרט, נבקש להביא בפני בית המשפט הנכבד את אותם הכוזבים, אשר ימחישו בצורה מיטבית את הדיבה החמורה:-

(א) **סצנת הטנק** – באחת מהסצנות בסרט, מצולם טנק ישראלי דוהר לעבר מספר אנשים השרועים על פני הקרקע כפותים וחסרי ישע, אליהם עומד להצטרף פלשתינאי כפות ידיים. ברקע, נשמע קול מבוהל המתריע מפני דריסתו של הטנק את הפלשתינאים השכובים, ומיד לאחר מכן צעקה כי הטנק עלה על אותם אלו. רגע קט לאחר מכן, כאשר הטנק ניצב בקרבת מקום, נשמע צרור יריות, שלאחריו מתרחש פיגוי של אדם באלונקה, והרושם שמקבל הצופה מקטע זה, הוא שחיילי צה"ל דרסו למוות במכוון, פלשתינאים כפותים על ידי טנק.

(ב) **סצנת הקשיש החבוש** – בקטע זה, נראה אדם קשיש שידו חבושה, אשר טוען כי במהלך הליכתו לעבר נקודת איסוף שהותוותה על ידי גורמי צה"ל, הוא נורה בידו ללא כל סיבה ונפל ארצה. משביקש ממנו החייל לקום חזרה, טען הקשיש שאין ביכולתו, וכתגובה, איים עליו החייל כי יהרוג אותו וירה בו שוב.

(ג) **סצנת מנהל בית החולים** – במהלך הסרט נערכים מספר "ראיונות" קצרים עם מנהל בית החולים בגינין, ד"ר אבו ראל. תיאוריו של הרופא לגבי מהלך המבצע נדמים לעיתים כלקוחים מסרטי אימה, ומבקשים לבסס לחיילי צה"ל תדמית דמונית, בניגוד לאמת ולכל היגיון. בין שלל תזיונותיו ניתן למנות טענתו על הפגזת בית החולים באמצעות טנקים, שריפת חלק מבית החולים ומניעת הגעה מכוונת של כוחות כיבוי ואמבולנסים אליו. עוד הוא מתאר אדם בשם אבו גינדל אשר נכפת בידיו ונרצח על ידי ירי בלסתו.

(ד) **עדייות תושבי המחנה** – "ראיונות" בזק עם מספר מתושבי מחנה הפליטים שזורים לכל אורך הסרט. בין שאר הבודות שנאמרו מפי התושבים, נביא במשורה את החמורות שבהן: הוצאות להורג של ילדים ושל מפגרים; רצח ילדים על ידי ריצוף ראשיהם לקירות; הריסת בתים באמצעות דחפור על יושביהם; שימוש בילדים בדמות גדר חיה, תוך איום על חייהם וירי מכוון לביצוע משימות חציבה; מניעת פיגוי לבית החולים של ילד שנורה בחזהו; ירי בנשים חפות מכל פשע; דריסת תושבים באמצעות טנקים ומילוי בורות שנפערו בכבישי המחנה באמצעות "בצק אדם" שנוצר בעקבות הדריסה; בזיזת כספי תושב שנחסכו למטרת טיפולים רפואיים.

(ה) **התרגום המגמתי** – בתרגום שנעשה לשפה האנגלית, נכתבו מפי אחד העדים המופיעים בסרט המילים: "טבח" ו"רצח עם". דא עקא, מילים אלו לא נאמרו כלל מפיו של "העד", ואף לא "שובצו" במסגרת תרגום הסרט לשפה העברית.

19. בכל אותם קטעים של הסרט אין שמץ אמת. מדובר באוסף של "ראיונות" מבוימים ושקריים ובעלילות זדוניות אשר מעולם לא התרחשו במציאות ואשר הצגתן באופן שקרי ומעוות זה גרמו להשפלה ולביזוי התובע, בידי סביבתו הקרובה והרחוקה.
20. אלוף (מיל') יצחק איתן שכהן כאלוף פיקוד מרכז בתקופת מבצע חומת מגן, קבע בשעתו לגבי הסרט "גינין-גינין" את הדברים החמורים הבאים:-

"ביכולתי לקבוע בלא כל היסוס כי הסרט ג'נין-גינין רצוף שקרים, בדיות ועיוותים, החל מסיפור המסגרת וההקשר שבו מובאים הדברים, וכלה בסיפורים הפרטניים המובאים מפי משתתפי הסרט. כל אלה לצד עריכה מגמתית, יוצרים תמונה מעוותת ושקרית של הקרב שהתנהל במחנה הפליטים ג'נין ושל פעולות חיילי צה"ל במהלכו.

הסרט ג'נין-גינין על שקריו, בדיותיו ועיוותיו, הוא עלילת דם הפוגעת בשמו הטוב של צה"ל, בשמם של החיילים אשר לחמו וסיכנו את חייהם בהגנה על מדינת ישראל ואזרחיה, בזכרם של הלוחמים אשר קיפחו את חייהם ובשמה של מדינת ישראל."

21. בהתאם, קבע מי שכהן בשעתו כשר לענייני תפוצות, חברה וירושלים, אסיר ציון, נתן שרנסקי, שצפה בסרט, כי:-

"התרשמתי כי מדובר בסרט שכל כולו הסתה חמורה כנגד מדינת ישראל והעם היהודי. הסרט מבוסס על נרטיב שיקרי לפיו כביכול התבצע טבח בג'נין, דבר שהוכח שלא היה ולא נברא, ועל ידי שימוש במניפולציות רגשיות ואמנותיות, יוצר את הרושם כאילו מדובר בסרט דוקומנטרי ובעובדות היסטוריות. בכך, מזכיר הסרט ג'נין-גינין את עלילות הדם שהופצו כנגד היהודים לאורך ההיסטוריה..."

התעמולה השקרית והברוטלית כנגד מדינת ישראל והיהודים המתוגנת בסרט ג'נין-גינין, מעלה חשש כבד שהקרנתו ברחבי העולם תוביל למעשי אלימות כנגד קהילות יהודיות בתפוצות."

22. בהתייחס לסרט, קבע בזמנו אלוף (מיל') יעקב עמידרור, שכהן אף בתפקידים בכירים ביותר בחיל המודיעין, בין היתר, את הדברים הקשים הבאים:-

"אחת מצורות ההסתה היותר מתוחכמות ויותר חמורות מבחינת תוצאותיה הייתה זו המציגה את חיילי צה"ל כרוצחים, עם רמיזות גסות על כך שמטרות הצבא אינן להגן על חיי אזרחי המדינה, אלא לרצוח פלשתינים בצורה אכזרית. בכך, הופכת מדינת ישראל למדינת טרור וחיילי צה"ל הופכים הפקד ככל פושעי מלחמה..."

העובדה שאחד מהקדיטים בסוף הסרט ניתן ליאסר עבד ראבו, שר ההסברה של הרש"פ, קרי, מי שהיה אחראי על התעמולה הרשמית של הרש"פ נגד מדינת ישראל...נותנת מקום ליותר מחשד שיותר מאשר הסרט בא למלא צרכים אמנותיים, הוא בא למלא ולענות על צרכי הרש"פ, לפגוע במדינת ישראל.

העובדה שמפיק הסרט בפועל הוא איש גדוד חללי אל-אקצה, שככל הנראה סייע למנגנוני הטרור בפועל, הופכת השערה זו לבעלת הסתברות גבוהה מאוד."

23. מיד עם הפצת הסרט, כתב פרופ' אמנון רובינשטיין בעיתון "הארץ" מיום 11.9.02, את מאמרו "טבח האמת", במסגרתו תיאר כיצד הסרט מציג את צה"ל כהתגלמות הרוע ואת חייליו, שהשתתפו במבצע, כמבצעיו של טבח באזרחים חסרי ישע בג'נין.

ד' - הסרט מהווה לשון הרע - הליכים קודמים

24. הסרט נבחן עד כה על ידי ערכאות שיפוטיות ונדון ב- 6 הזדמנויות שונות בפני טריבונלים שונים, על ידי כולם נקבע כי הוא מהווה לשון הרע וכי פרסומו הינו בגדר **הוצאת דיבה חמורה**:-

(א) הסרט נבחן על ידי **המועצה לביקורת סרטים**, הפועלת מכוח פקודת סרטי הראינוע ("המועצה").

(ב) הסרט נבחן על ידי **בית המשפט העליון**, בשבתו כבית הדין הגבוה לצדק, במסגרת דיון בעתירה בתיק בג"ץ 316/03 בכרי נ' **המועצה לביקורת סרטים**, פ"ד נח(1) 249, שהגיש הנתבע כנגד המועצה ("פסק הדין בעתירה").

(ג) הסרט נבחן על ידי **בית המשפט המחוזי מחוז מרכז**, בתביעת לשון הרע שהגישו 5 לוחמים כנגד הנתבע בת"א 6053-08-07 בן נתן ואח' נ' בכרי (נפרסם בנבו), 26.6.08 ("פסק הדין המחוזי").

(ד) הסרט נבחן על ידי **בית המשפט העליון**, בשבתו כבית המשפט לערעורים אזרחיים, בע"א 8345/08 בן נתן ואחרים נ' בכרי (נפרסם בנבו), 27.7.11, שהגישו אותם לוחמים על פסק הדין המחוזי, שדחה את תביעתם ("פסק הדין בערעור").

(ה) הסרט נבחן על ידי **היועץ המשפטי לממשלה** דאז (כיום שופט בית המשפט העליון), מר אליקים רובינשטיין ובהמשך על ידי **היועץ המשפטי לממשלה** דאז (כיום שופט בית המשפט העליון), מר מני מזוז.

(ו) הסרט נבחן על ידי **היועץ המשפטי לממשלה** הקודם, מר יהודה וינשטיין.

25. בכל אותם דיונים שעסקו בסרט, נקבעו **ממצאים חמורים ביותר** ביחס לתוכן הדברים השקרי שנכלל בסרט והמהווה **דיבה חמורה**.

26. המועצה, שדנה בסרט והחליטה לפסול אותו להקרנה בישראל, קבעה לגביו את הדברים הקשים הבאים (עמוד 258 לפסק הדין בעתירה):-

"1. מדובר בהצגה מסולפת של אירועים במסווה של אמת דוקומנטרית העלולה להטעות את הציבור;

2. מדובר בסרט תעמולה המציג באופן חד-צדדי את עמדת הצד עמו מצויה מדינת ישראל במצב מלחמה ובעת שמלחמה זו עדיין נמשכת ואין זה ראוי שהמועצה תיתן יד והכשר להקרנתו;

3. מדובר בסרט הפוגע פגיעה קשה ברגשות הציבור העלול לחשוב בטעות, כי חיילי צה"ל מבצעים באופן שיטתי ומכוון פשעי מלחמה, וזאת בניגוד מוחלט לאמת ולממצאים העובדתיים בבדיקות שנערכו על-ידי צה"ל ועל ידי גורמים בינלאומיים;

4. הצגת האירועים גובלת בהסתה ויוצרת דה-לגיטימציה לעצם קיומה של מדינת ישראל;

5. עקרונות היסוד וטבעה של דמוקרטיה שאינה חפצה לאבד עצמה לדעת מחייבים, לטעמה של המועצה, להימנע ממתן אישור והכשר להקרנת הסרט האמור.

27. בית המשפט העליון, שדן בעתירה, עמד במסגרת פסק הדין בעתירה, על תיאור תוכן הדברים המובא בסרט, על מנת להמחיש עד כמה חמורות הטענות שהועלו בו, תוך המחשתן במדיום וויזואלי, בצילומים מסולפים ובראיונות מפוברקים עם עדי ראייה כביכול, לאותם מעשים (עמוד 273 לפסק הדין בעתירה) :-

"הטענות העיקריות המועלות בסרט הן אלה: צה"ל ביצע טבח בג'נין וניסה לטשטש אותו ולהעלים את הגופות. חיילי צה"ל פגעו במכוון בילדים, בנשים, בזקנים, ובאנשים מוגבלים. נעשה שימוש במטוסים ובארטילריה להפצצת המחנה, ובכך נגרמה פגיעה נרחבת בחיי אדם ורכוש; מנהל בית החולים בג'נין ד"ר אבו ראלי טוען בסרט כי בית החולים הופגז ונהרס, וכי צה"ל פגע במתכוון באספקת המים והחשמל של בית החולים; קשיש, תושב ג'נין בן 75, מספר בסרט, כשהוא ממרר בבכי, כי הוצא ממיטתו באישון לילה, נורה בידו, ולאחר שלא הצליח לציית לפקודות החיילים, נורה שוב ברגלו; בסרט מופיעים צילומים שנראים בהם עצורים פלסטינים כפותים שכובים על הקרקע, ונגמ"ש נוסע לעברם. הסרט יוצר תרחיש כאילו טנקים ונגמ"שים דורסים את העצורים באמצעות חיבור קטעי תמונות ומלל וראיונות עם אנשים שונים; אחד המראיינים מספר על הילד מוניר ושיחי שכדור רובה פגע בחזהו, אשר נפטר מאחר שחיילים מנעו פינאוו לבית החולים; כן מדובר בסרט על כך כי בחור בשם אבו ג'נדל נכפת על-ידי חיילי צה"ל ונורה בראשו פעמיים, וכי חיילי צה"ל השתמשו בילדים לצורך פריצת חורים בקירות מבנים והריסת מבנים, וחלק מהם הוצא להורג לאחר מכן על-ידי החיילים. הסרט מייחס לצה"ל הריסת בתים על יושביהם.

הטענות האמורות קשות הן עד מאוד. הן מקבלות משנה חומרה כאשר הן מוצגות במדיום ויזואלי קל ונוח לקליטה, העושה שימוש, כנטען, בצילומים מסולפים מן השטח ובראיונות עם אנשים המספרים כביכול את סיפורם האישי בין כעדי ראייה ובין כנפגעים ישירים."

28. בפסק הדין בעתירה, קבע בית המשפט העליון לגבי הסרט, בין היתר, כי יש בו "הצגה חד ממדית, סובייקטיבית ואף מסולפת וכוזבת של עובדות" (פסקה 18 עמוד 284 לפסק הדין בעתירה), וכי הוא כולל "טענות שקריות ומצגי עובדות מסולפים ומעוותים של גורמים עוינים בדבר פעולות צבאיות והתנהגות חיילי צה"ל" (פסקה 19 בעמוד 285 לפסק הדין בעתירה).

29. בית המשפט העליון עמד על הפגיעה הקשה ברגשות הציבור בישראל נוכח הקרנת הסרט, פגיעה אשר במוקדה עומד בין השאר החייל כפרט, ועוצמתה הולכת וגוברת נוכח הטרוד השורר במציאות היומיומית בארץ (פסקה 7 לפסק הדין בעתירה) :-

"הפגיעה מתעצמת גם נוכח מציאות החיים שבה פעולות הטרוד עדיין משתוללות ביישובי הארץ, וההתמודדות היומיומית עמן הן במישור הצבאי הן במישור האזרחי נמשכת. על רקע דברים אלה מובנת תחושת הפגיעה ברגשות הציבור בישראל הכרוכה בהקרנת הסרט 'ג'נין, ג'נין', על תכניו, מסריו ומגמותיו. זוהי פגיעה בחייל כפרט אשר נלחם בקרב והשליך את נפשו מנגד תוך שמירה על ערכים אנושיים גם במלחמה; זו פגיעה בצבא כולו שערכים אלה

מכוונים את דרכו; זהו כאבן של המשפחות השכולות שהשכול מלווה אותן יום ויום ושעה שעה וזוהי פגיעה בציבור רחב בישראל, החש הזדהות עמוקה עם הווייתיה של המדינה, שותף להתמודדויותיה בתחומי החיים השונים ומחויב לדמותה האנושית והמוסרית של החברה בישראל."

30. דברים אלה רלוונטיים ביותר לימים קשים אלה, בהם גל הטרור ממשיך ללא הרף להכות באזרחים תמימים מידי יום, כאשר מרבית מהמפגעים מודים כי ביצעו את הפיגוע לאחר שהושפעו מההסתה ומדברי השנאה כלפי ישראל באמצעי התקשורת הפלשתינאיים.
- למרבה הצער, גלי ההסתה הבלתי פוסקים הצליחו להשפיע אף על אזרחים תושבי המדינה, שאחדים מהם נחרו להצטרף לגל הטרור הנוכחי.
31. בפסק הדין המחוזי, עמד בית המשפט על כך שהנתבע העלה במשפט טענה של "אמת דיברתי" לגבי תוכן הסרט, אך לא הביא, ולו עד אחד מהעדים הרבים המצולמים בסרט, על מנת שייחקר על הדברים שטען וייחס לכוחות צה"ל שפעלו בגינין, כדי להוכיח טענתו.
32. בית המשפט המחוזי קבע, כי הנתבע לא הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח את "אמת הפרסום", כי אין ממש בהגנת הסרק הנוספת שהעלה בדבר "הבעת דעה בתום לב" וכי בעניינינו "הוכח חוסר תום לב מובהק של הנתבע".
33. קביעה קשה זו של בית המשפט המחוזי נסמכת, בין היתר, על הממצא לפיו בתרגום האנגלי לסרט, מופיעות מפי העדים המילים "טבח" ו"ירצח עם", בעוד שמילים אלה לא נאמרו כלל על ידי העדים שמופיעים בסרט (עמוד 20 לפסק הדין המחוזי).
34. הוא הדין בסצנה השקרית המובאת בסרט, בה נראה טנק ישראלי באופן שמותיר רושם כי אותו טנק דרס שורה של פלשתינים קשורים, בעוד שהלכה למעשה הנתבע נאלץ להודות כי בפועל הטנק לא דרס איש.
- בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי המניע להפקת הסרט אינו טהור (עמוד 20 לפסק הדין המחוזי).
35. כנגד עדותו הבלתי אמינה והמיתממת של הנתבע, קבע בית המשפט המחוזי כי עדויות התובעים הלוחמים היו "אמינות, כנות והגנות" (עמוד 20 לפסק הדין המחוזי).
36. בית המשפט המחוזי התייחס לעוצמת דברי הדיבה שבסרט, בקבעו כי יש בהם משום השפלה וביזוי של מי שמופיע בסרט, באופן שעלול לעשותו מטרה לשנאה (פסקה 5 לפסק הדין המחוזי) -

"בעניינינו, הסרט מייחס לחיילי צה"ל מעשים קשים מהם משתמעת אכזריות, חוסר אנושיות וזלזול בחיי אדם כמתואר לעיל. נראה כי לא יכול להיות ספק שייחוס מעשים כאלה לאדם ייתפסו על ידי האדם הסביר כמשפילים ומבזים את אותו אדם, ועלולים לעשותו מטרה לשנאה."

37. בית המשפט המחוזי נאלץ לדחות בלב כבד את התביעה אך ורק הואיל וקבע כי לא עומדת לתובעים הספציפיים שהופיעו בפניו **עילת תביעה אישית** נגד הנתבע, הואיל ודמויותיהם לא הופיעו בסרט.

בכך שונה ונבדל עניינו של התובע, מעניינם של התובעים שהגישו את התביעה הקודמת נגד הנתבע לבית המשפט המחוזי.

38. בפסק הדין בערעור, **אימץ** בית המשפט העליון את כל ממצאי העובדה שבפסק דינו של בית המשפט המחוזי, באשר לשקרים ולעלילות שבסרט, לרבות האשמות השווא הנוכרות בו כנגד חיילי צה"ל והקטעים הווידואליים השקריים והמבוימים המופיעים בו, תוך שהוא קובע כי פרסום הסרט מהווה לשון הרע, כי הנתבע זנח למעשה את כל טענות ההגנה השקריות שהעלה, וכי לא עומדת לו כל הגנה על פי הוראות החוק מפני תביעת לשון הרע בגין פרסום הסרט.

39. וזו היתה לשונו של בית המשפט הנכבד בפסק הדין בערעור (פסקה 6 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר):

"בפסק דינו קבע בית המשפט המחוזי כי במסגרת הסרט מיוחסים לחיילי צה"ל מעשים קשים מהם משתמעת אכזריות, חוסר אנושיות וזלזול בחיי אדם. בהמשך לכך קבע בית המשפט כי ייחוס מעשים אלו לאדם ייתפסו על ידי האדם הסביר כמשפילים ומבזים ועלולים לעשותו מטרה לשנאה. לפיכך, עולים הדברים בסרט כדי הוצאת 'לשון הרע' כהגדרתה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע."

40. בית המשפט העליון עמד בפסק הדין בערעור על המעשים הקשים המיוחסים לחיילי צה"ל בסרט ועל האשמות החמורות המוטחות בהם, בקבעו (פסקה 64 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר):

"על חומרתם של המעשים המיוחסים לחיילי צה"ל בסרט אין צורך להכביר מילים. אסתמק בכך שאציון כי ביצוע מעשים כגון המעשים המיוחסים לחיילי צה"ל בסרט, לרבות הרג מכוון של חפים מפשע וחסרי ישע, עומד בניגוד לחוק ובניגוד לערכי צה"ל. מדובר במעשים שאינם מוסריים, אשר כל אדם ששכלו בראשו ידע לומר כי דגל שחור מתנוסס מעל ביצועם... ייחוס מעשים כגון המעשים המתוארים בסרט לחיילי צה"ל הוא מן ההאשמות הקשות ביותר שניתן להטיח באדם. ייחוסם חושף את האדם להקצפה על ידי סביבתו ועל ידי החברה. הוא מעמיד אותו בשורה אחת עם אחרון פושעי המלחמה ועם אחרון הרוצחים. הוא מביא את סביבתו של האדם לו מיוחס ביצוע המעשים להטיל ספק במוסריותו. ההאשמות בסרט חמורות איפוא מאין כמותן."

עוד קבע בהמשך, כי **"הסרט בעיקרו מנסה להציג את מדינת ישראל, את צה"ל ואת חיילי צה"ל באור השלילי ביותר האפשרי"** (פסקה 64 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר) וכי **"אי אפשר להתחמק מן הרושם כי מטרת הסרט היא להלל את 'רוח הלחימה' של תושבי מחנה הפליטים תוך הכפשה מגמתית של חיילי צה"ל"** (פסקה 65 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר).

41. באשר לקביעה כי הסרט מהווה לשון הרע ואיננו נהנה מהגנת אמת דיברתי ותוס לב, קבע כב' השופט עמית כי הגנת "אמת דיברתי" של הנתבע, כעולה מפסק דינו של בית המשפט המחוזי, **"נתבררה כפתטית"** וכי מקור לשון הרע בסרט איננה ברשלנות או באי דיוקים שנפלו בו, אלא ביסודה עומדים **"חוסר תום לב ומגמה מכוונת לעיוות של הדברים"** (פסקה 5 לפסק דינו של כב' השופט עמית).

42. בית המשפט העליון עמד בפסק הדין בערעור אף על ההטעיה החמורה שנוצרה כתוצאה מהשתייכותו של הסרט לז'אנר הדוקומנטארי כביכול, ומאופן בו מוצגים הדברים לצופי הסרט כ"מציאות" (פסקה 64 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר) :-

"האופן בו מוצגים הדברים מקשה על הצופה להתרשם כי מדובר בתמונה מנקודת מבטו של היוצר וליצור חוץ בין תמונה סובייקטיבית זו לבין המציאות כהוויתה. לכך השלכות של ממש על הרושם שנוצר אצל הצופה הסביר וליכולתו להעריך האם מדובר בהצגת עובדות או בהבעת דעה (במסגרת יצירה אומנותית)."

43. אכן, הנתבע לא הגיש ערעור מצדו כנגד קביעות בית המשפט המחוזי, ולפיכך קבע בית המשפט העליון בערעור כי הסרט כולל פרסום לשון הרע, מפניה אין לנתבע כל הגנה.

44. יצוין, כי **בצעד חריג**, הודיע היועץ המשפטי לממשלה הקודם, עו"ד מני מזוז, על הצטרפותו להליך הערעור, תוך שהוא מבקש לטעון בפני בית המשפט העליון כי לשיטתו, קיימת ללוחמים תביעת לשון הרע אישית, הן בשל השתייכותם לקבוצת לוחמים מצומצמת ומוגדרת שהשתתפה בקרב בגין והן בשל התיאור הקונקרטי של המעשים שיוחסו להם בסרט, כמו גם על רקע חומרת האשמות שיוחסו ללוחמים של ביצוע פשעי מלחמה, באופן החושף אותם להליכים ולסנקציות בזירה הבינלאומית.

45. התייצבותו של היועץ המשפטי לממשלה הקודם לצד הלוחמים בהליך הערעור שהוגש מטעמם, מעידה אף היא על **העניין הציבורי הרב** שבפרשה זו, עת בחר להפעיל את סמכותו על פי סעיף 1 לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) [נוסח חדש] הקובע, כדלקמן :-

"ראה היועץ המשפטי לממשלה, כי זכות של מדינת ישראל או זכות ציבורית או ענין ציבורי מושפעים או כרוכים, או עלולים להיות מושפעים או כרוכים, בהליך פלוגי שלפני בית משפט... רשאי הוא, לפי ראות עיניו, להתייצב באותו הליך ולהשמיע דברו, או להסמיך במיוחד את נציגו לעשות זאת מטעמו."

46. עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה הקודם, כפי שסקר אותה בית המשפט העליון בפסק הדין בערעור, מצביעה אף היא על הצורך במתן תגובה הולמת לפגיעה הקשה שנעשתה בחיילי ומפקדי צה"ל ובציבור הישראלי כולו (פסקה 10 סיפא לפסק דינו של כב' השופט דנציגר) :-

"...אי ייחוסם של המעשים לחייל ספציפי, דווקא מעצים את הפגיעה האישית שכן הבאתם מטילה דופי בכל הלוחמים. כאשר לחומרת המעשים, נטען כי יש לתת את הדעת כי מדובר על האשמות בביצוע פשעי מלחמה ולא בהשמצות בעלות אופי כללי גרידא, האשמות אשר חושפות את הלוחמים לאפשרות של הליכים וסנקציות בזירה הבינלאומית."

47. על אף קביעותיו הנחרצות של בית המשפט העליון בדבר היות הסרט לשון הרע, נדחה הערעור לגופו מטעמים פרוצדורליים גרידא, בבסיסם הקושי של הצופה בסרט לזהות את הדברים עם חייל פלוגי או אלמוני הנמנה עם קבוצת חיילי צה"ל שהשתתפו במבצע חומת מגן (פסקה 68 לפסק הדין בערעור).

48. ראוי להוסיף כי בית המשפט העליון הדגיש בפסק דינו כי התוצאה אליה הגיע **"מעוררת תחושה של אי נחת"** (פסקה 15 לפסק דינו של כבוד השופט עמית) וכי **"במקרה הקונקרטי התוצאה קשה**

היא בשל עוצמת דברי הבלע" (פסק דינה של כבוד השופטת נאור בעמ' 48 לתדפיס פסק הדין בערעור).

49. על רקע ההליכים המשפטיים הקודמים קמה קריאה רחבה ביותר ליועץ המשפטי לממשלה, להעמיד את הנתבע לדין פלילי בגין הפקת הסרט והקרנתו.

בעניין זה נעשו ליועץ המשפטי לממשלה פניות בכתב ובעל פה על ידי שורה ארוכה של אישים, משפטנים בכירים, מנהיגים, מפקדים, לוחמים ומשפחות שכולות.

בין הפונים ליועץ המשפטי לממשלה בכתב, בקריאה לנקוט צעדים בעניין הסרט, נשיא בית המשפט העליון (בדימוס) השופט מאיר שמגר, נשיא בית המשפט העליון (בדימוס) השופט פרופ' אהרון ברק, מ"מ נשיא בית המשפט העליון (בדימוס) השופט מישאל חשין ז"ל, פרופ' אמנון רובינשטיין, מייסד ונשיא המרכז הבינתחומי הרצליה, פרופ' אוריאל רייכמן, יו"ר הסוכנות היהודית ואסיר ציון מר נתן שרנסקי, ראש הממשלה לשעבר ושר הביטחון דאז, מר אהוד ברק, המשנה לראש הממשלה והשר לנושאים אסטרטגיים דאז מר משה (בוגי) יעלון, שר הסברה והתפוצות דאז ויו"ר הכנסת דהיום מר יולי אדלשטיין, שר החוץ דאז ושר הביטחון דהיום, מר אביגדור ליברמן, ואישים מכובדים נוספים.

פניותיהם של האישים האמורים רצ"ב **כנספחים 1)3-(10)3** לתביעה זו.

50. כמו כן הועברה ליועץ המשפטי לממשלה קריאה ציבורית, התומכת בדרישת הלוחמים ובני המשפחות השכולות של הקרב בגינן, לקיים הליך משפטי שיביא לבירור האמת ויימנע את המשך הפצת הדיבה והפגיעה בשמם הטוב ובכבודם של הלוחמים וחללי הקרב.

קריאה זו חתומה בידי אנשי אקדמיה, רוח וביטחון, וגורמים בכירים ומגוונים בחברה הישראלית, בהם עמוס עוז, א.ב. יהושע, אהרון דליון, פרופ' אסא כשר, פרופ' אליעזר שביד, פרופ' רון שפירא, פרופ' ידידיה שטרן, פרופ' אשר מעוז, שר הביטחון לשעבר, תא"ל (מיל) בנימין (פואד) בן אליעזר ז"ל, פרופ' משה ארנס, הרמטכ"ל לשעבר, רא"ל (מיל) גבי אשכנזי, הרמטכ"ל ושר הביטחון לשעבר, רא"ל (מיל) שאול מופז, הרמטכ"ל לשעבר, רא"ל (מיל) דן חלוץ ועוד רבים וטובים.

הקריאה הציבורית רצ"ב **כנספח 4** לתביעה זו.

51. אף עמדת הרמטכ"ל הקודם, רא"ל (מיל) בני גנץ, הייתה כי יש להעמיד את הנתבע לדין פלילי בגין הסרט והוא מינה לשם כך את אלוף אבי מזרחי כנציגו לדיונים שהתקיימו בעניין זה עם היועץ המשפטי לממשלה.

52. בתאריך 10.12.14 פרסם היועץ המשפטי לממשלה לשעבר, מר יהודה וינשטיין, את החלטתו לפיה חרף הקביעות של ערכאות השיפוטיות בפניהם נדון העניין בדבר הכוזבים שבסרט, ובדבר הוצאת דיבת חיילי צה"ל רעה והיעדר כל הגנה לנתבע מפני תביעות לשון הרע, הרי לנוכח מדיניות התביעה העקבית ורבת השנים בקשר עם נקיטת הליכים פליליים בגין פרסום לשון הרע, לא תיפתח חקירה פלילית נגד הנתבע.

החלטת היועץ המשפטי לממשלה לשעבר, רצ"ב **בנספח 5** לתביעה זו.

53. על רקע ההליכים הקודמים והקביעות הפוזיטיביות של הערכאות השונות שדנו בסרט, **מנוע ומושתק** הנתבע מלעורר את טענות ההגנה הכוזבות שהועלו על ידו בהליכים הקודמים, ואשר **נדחו באופן גורף וחד משמעי** על ידי בתי המשפט שדנו בעניין.

על רקע **ההשתק הגורף** לו כפוף הנתבע – הן השתק עילה והן השתק פלוגתא – **אין לנתבע הגנה בפני תביעה זו.**

54. אזכורו של התובע באמצעות צילומו והופעתו בסרט, על רקע דברי הנאצה, השקרים והתמונות המבוימות המופיעים בו, המכוונים גם כלפיו בהיותו חלק מהלוחמים בקרב, גורמים לביזוי, להשפלתו ולפגיעה קשה בו ובשמו הטוב, מעמידים אותו כמטרה לשנאה ממש ומקימים לו **עילת תביעה אישית** נגד הנתבע.

55. קשה להלום, ואף **לא ניתן להלום** מצב בו התובע יוצג בסרט, ולא ידבק בו כל רבב מאותו נרטיב, אשר מציג את צה"ל ולוחמיו כאכזריים וכבלתי אנושיים. מדובר בקשר בלתי ניתן להפרדה, כאשר חיילי צה"ל מוצגים כפושעי מלחמה חסרי גבולות, תוך שאגב אותה עלילה מוצג התובע כמי שנטל חלק פעיל במבצע, ופעל במשתמע באופן השקרי והבוזי המוצג בסרט.

אין זאת אלא, שכל צופה בסרט, יחוש מיד בזיקה שבין התובע לבין התיאורים והפרשנות העולים מהסרט, ומשכך, מתקיימת **הלימה מלאה בין התובע לבין מעשי הבלע.**

ה' - פרסום הסרט לאורך השנים

56. מאז פרסומו של הסרט בשנת 2002, הוקרן הסרט פעמים רבות, במקומות שונים ובהזדמנויות שונות, גם **בשנים האחרונות**, תוך פגיעה קשה בהגשות הציבור, כדלקמן:

(א) בחודש ינואר 2010 הוקרן הסרט באוניברסיטת תל אביב.

(ב) בחודש מרץ 2010 הוקרן הסרט בסינמטק המקומי בזיכרון יעקב.

(ג) בחודש מרץ 2011 הוקרן הסרט בפני סטודנטים על ידי פעילי "תא חד"ש" באוניברסיטה העברית בירושלים.

(ד) בחודש דצמבר 2012 הוקרן הסרט בפני סטודנטים במסגרת קורס במכללת בית ברל.

אלה הן דוגמאות בלבד, אשר **אינן ממצות** את כלל ההקרנות של הסרט בפומבי בשנים האחרונות.

57. לכך יש להוסיף כי הסרט **זמין לצפייה ולהודעה בכל עת** באתרי אינטרנט שונים בארץ ובחו"ל. כמו כן, "ראיונות" שנערכו בסרט וקטעים נרחבים ממנו **זמינים לצפייה ישירה כל העת** באתר "YouTube", וכל חלק שפורסם מהסרט זכה באתר זה לאלפי צפיות, גם **מהעת האחרונה!**

ו' - עילת התביעה

58. הסרט עולה כדי הוצאת דיבה ולשון הרע כהגדרתם בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 ("החוק") וכך נקבע בהחלטות חלוטות של הערכאות הקודמות שעסקו בו.
59. השקרים והכזבים המובאים בסרט משפילים ומבזים את התובע בעיני הבריות, פוגעים בשמו הטוב ובכבודו והופכים אותו מטרה לשנאה, לבוז וללעג, לפי סעיף 1(1) לחוק.
- זאת ועוד. הסרט מבזה את התובע בשל המעשים, ההתנהגות והתכונות המיוחדים לו, לפי סעיף 2(1) לחוק.
60. התובע מופיע, נראה ומזוהה בסרט, והצגתו בסרט על רקע השקרים הקשים שנאמרים בו על חיילי צה"ל שהשתתפו במבצע, ועל רקע התמונות המבוזות, קושרת אותו לפשעים הנטענים ומציגה אותו כמי שלקח חלק באותם מעשים חמורים.
61. הנתבע, כיוצר הסרט, כבמאי וכמפיק הסרט, אחראי להוצאת דיבתו של התובע, וזאת הן בהיותו מפרסם היצירה כאמור בסעיף 2 לחוק והן כמי שהביא את יצירתו לפרסום ברבים כאמור בסעיף 11 לחוק.
62. הנתבע הוא הוגה הרעיון, מבצעו בפועל והגורם בלעדיו אין להוצאת הדיבה על התובע. עריכתו המגמתית והמסולפת של הסרט על ידי הנתבע, היא זו אשר הביאה ליצירה המוגמרת של הנתבע, אשר מבזה ומשפילה את התובע ללא הפסק.
63. פרסום הסרט מהווה עוולה אזרחית כאמור בסעיף 7 לחוק.

ז' - סוף דבר: הסעדים

64. הופעתו של התובע בסרט גרמה לו, ואף תגרום לו בעתיד, פגיעה קשה וחמורה בו ובשמו הטוב, נוכח המעשים החמורים והשקריים המיוחדים לתובע בסרט, בין אם במישרין ובין אם במשתמע.
65. המעשים החמורים והכזבים המתוארים בסרט, גורמים לתובע להשפלתו ולביזויו בעיני הבריות, באופן שאינו ניתן כלל לתיאור.
- שמו הטוב של התובע נפגע, כבודו נרמס וזיהויו כלוחם ערכי ומוסרי ניזוק באחת.
66. המעשים הקשים עליהם מדובר בסרט דבקו בתובע בקרב סביבתו הקרובה כתוצאה מצפייה בסרט, ולא ניתן לשלול כי ישנם רבים אחרים אשר צופים בסרט ומאמינים כי הקטעים החמורים המופיעים בו נכונים הם.
67. ההקרנות והצפייות החוזרות והנשנות של הסרט סופן שיביאו את השקרים החמורים המפורסמים בו לכדי אמת, ולו רק מעצם הפרסום החוזר והנשנה. לעניין זה נפנה לדבריו המאלפים של כבי

השופט מ' חשין ז"ל בדנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ' קראוס ואח', פ"ד (ב3) 1 (פסקה 58 לפסק הדין):-

"... בפרסום חוזר ונשנה שוב ושוב, עוד ועוד – הך פטיש, עלה וצנח – יש שנכונות הדברים המתפרסמים – נכונותם ואמיתותם – מוכחת, כביכול, מעצם הפרסום החוזר ונשנה. מעין מעגל-קסמים שבו נכונות הדברים מוכחת על-ידי הפרסום גופו."

68. כידוע, יצירה זוגמת הסרט בו עסקינן, איננה דבר שפס מן העולם באחת, והפגיעה אותה היא גורמת נמשכת גם שנים רבות לאחר פרסומה, כפי שנוכח התובע לדעת.
- מדובר בנוזק שאינו נפסק, ואשר מסב ביוזי והשפלה יום ליום לתובע, כמו גם לבני משפחתו.
69. חומרת דברי הדיבה שפורסמו על התובע בסרט כפי שהיא עולה אף מקביעות בתי המשפט בהליכים הקודמים, הנה חומרה יוצאת דופן אשר זומה כי מעולם קודם לכן לא נדונה בתביעות לשון הרע בישראל.
70. כעומק, וחומרת הפגיעה והימשכותה לאורך השנים, כך ראוי לפסוק אף פיצויים הולמים בגין פרסום הדיבה.
71. התנהלותו של הנתבע חמורה במיוחד על רקע הזלזול הנמשך מצדו בקביעות בתי המשפט שדנו בסרט ואשר קבעו פעם אחר פעם כי מדובר באוסף של שקרים ובדיות המהווים לשון הרע מהסוג החמור ביותר.
72. חרף האמור וחרף העובדה שהנתבע היה צד ישיר ובעל דין בהליכים הקודמים, לא הפנים הנתבע את דברי בתי המשפט השונים, לא חזר בו משקרו, לא גנז את הסרט וממילא לא התנצל על פרסומי הדיבה שהפיק.
73. גובה הפיצויים מושפע אף מהעובדה שבתי המשפט שדנו בסרט קבעו שהנתבע העלה הגנות סרק של "אמת דיברתי" ושל "פרסום בתום לב" שנדחו מכל וכל וכן קבעו באופן פוזיטיבי כי הסרט הוכן על ידי הנתבע בזדון מתוך כוונה לפגוע, וללא שמץ תום לב מצדו.
74. הפיצויים הנתבעים בתיק זה הנם אפוא פיצויים ישירים, בגין הפגיעה בתובע עקב ההקרנה הבלתי פוסקת של הסרט במדיומים מגוונים לאורך השנים האחרונות וזאת בצד פיצויים עונשיים והרתעתיים.
75. תביעה זו מעלה כי קיים אינטרס ראשון במעלה לחייב את הנתבע בפיצויים לדוגמא, בין היתר אף על מנת להרתיע את הנתבע וגורמים אחרים מלפעול באופן דומה בעתיד על ידי הפקת פרסומי כזב דיבתיים המעוררים מדנים, מלבים הסתה ופוגעים ברגשות הציבור.
76. נוכח האמור, לאור עוצמת הפגיעה בתובע ובשמו הטוב כפי שהתהוותה עד כה, ולנוכח חומרת דברי הדיבה, לנוכח פרסום לשון הרע במדיה של סרט המוקרן במדיומים שונים, לציבור רחב ביותר

ולנוכח היקף הפרסום של הסרט לאורך השנים, בארץ ובחול, מעמיד התובע את סכום הפיצויים נשוא תביעה זו על סכום של 2,600,000 ₪.

77. לחילופין, מן הראוי לחייב את התובע בתשלום פיצויים בסך של 100,000 ₪, בגין כל פרסום של הסרט, כאמור בסעיף 56 של תביעה זו לעיל, וזאת בהתאם להוראת סעיף 7א(ג) לחוק, שעניינה פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע ובאופן שבגין עשרות הקרנות פומביות של הסרט עד היום, לא יפחת סכום הפיצוי הכולל לפי חלופה זו, ללא הוכחת נזק, מסכום התביעה.

78. בכוונת התובע לתרום את החלק הארי מכל פיצוי שיפסק לו בתיק זה, לטובת נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות של הקרב בגינן במבצע חומת מגן, על מנת שהתרומה תשמש בראש ובראשונה לתיקון העוול הקשה שגרם להם הסרט.

79. בית משפט נכבד זה מוסמך לדון בתביעה לאור מהותה, סכומה ולאור מקום התרחשות העוולה והנזק, קרי המעשה והמחדל בגינם מוגשת תביעה זו, בכך שהסרט הוקרן וניתן לצפייה בכל רחבי הארץ.

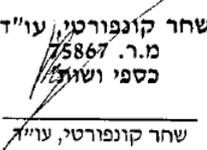
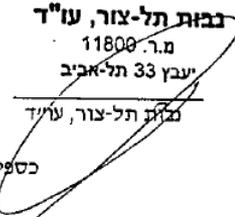
80. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבע לדין, לקבל את התביעה וליתן כנגד הנתבע פסק דין כדלקמן :-

(א) לשלם לנתבע את סכום התביעה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום הגשת התביעה ועד התשלום המלא בפועל.

(ב) ליתן צו מניעה קבוע, האוסר את הקרנת הסרט ואר הפצתו בכל פורום ואו אמצעי תקשורת, בארץ ובחול, כאמור בסעיף 9(א)(1) לחוק.

(ג) ליתן צו החרמה כלפי כל אדם ואו גוף, המחזיק ברשותו את הסרט ואו כל עותק ממנו, גם אם אותו אדם או גוף איננו צד למשפט זה, וליתן הוראות באשר לחומרים שיוחרמו, כאמור בסעיף 9(א)(1) לחוק.

(ד) לשלם לתובע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כחוק.

 טל שפירא, עו"ד	 שחר קונפורטי, עו"ד מ.ר. 5867 כספי ושות'	 נבואת תל-צור, עו"ד מ.ר. 11800 יעבץ 33 תל-אביב
שפירא כפרי בר-זיק, עורכי דין	שחר קונפורטי, עו"ד ב"כ התובע	נבואת תל-צור, עו"ד כספי ושות'

תאריך: הי חשון תשע"ז, 6.11.16

נספחים – תוכן עניינים

מס'	שם הנספח
1	תקליטור הסרט גינין גינין
(1)2	העתק אישור אגף המבצעים חטיבת דובר צה"ל
(2)2	העתק תמונת המחבל סמודי
(1)3	העתק פנייתו של נשיא ביהמ"ש העליון (בדימוס) מר מאיר שמגר
(2)3	העתק פנייתו של נשיא ביהמ"ש העליון (בדימוס) מר אהרן ברק
(3)3	העתק פנייתו של שופט ביהמ"ש העליון מישאל חשין ז"ל
(4)3	העתק פנייתו של פרופ' אמנון רובינשטיין
(5)3	העתק פנייתו של פרופ' אוריאל רייכמן
(6)3	העתק פנייתו של מר נתן שרנסקי
(7)3	העתק פנייתו של מר אהוד ברק
(8)3	העתק פנייתו של מר בוגי יעלון
(9)3	העתק פנייתו של יו"ר הכנסת מר יולי אדלשטיין
(10)3	העתק פנייתו של שר הביטחון מר אביגדור ליברמן
4	העתק הקריאה הציבורית
5	העתק החלטת היועמ"ש לשעבר מר יהודה וינשטיין

412

בלמים
-1-

המבצעים	אנף
צה"ל	חטיבת
מבצעים	ענף
דוברות	חדר
03-6060-233/202	טלפון
03-6060-309	פקס
253	דו
3	18
הזנטיסיג	י"ח
דובר	ביני
מצב	בסיון

מר ישראל כספי
 מר חגי טל
 עי דוברת צה"ל

הגדון: איאד סמודי - בהמשך לבקשתו.

1. בהמשך לפנייתכם בנוגע לאיאד סמודי, הרינו לאשר כי איאד תיסגר טאהר סמודי, בן 25, תושב הכפר יאמון, נהרג מירי חיילי צה"ל בעת פעילות מבצעית ב- 23 בינוני 2002. על גופתו של סמודי נמצאו אקדה, מחסניות ושלושה מכשירי פלאפון.
2. על פי המידע שהועבר לידנו שירת איאד במסגרת הפלסטינית והיה חבר בגדודי חללי אלאקצא. הוא נהג לשאת אמצעי לחימה, נהגם רובים ואקדחים, וסיפק אמל"ח לפעילי פת"ח לצורך פיגועים. לאחר מותו נמצאו 30 מטעני צינור שהוסתרו על ידו בחצר בית משפחתו והופקדו אצל סמודי לצורך ביצוע פיגועים.

בברכה,

סרו	ארטון
דוברות	מפקד
מבצעים	בשם
מצב	חדר
ענף	ראש

בלמים

3

נשיא (כדימי) מאיר שמגר
רחוב ניסים אלוני 16
תל-אביב

י"ט כאב תשע"ב
7 באוגוסט 2012

לכבוד
מר יהודה ויינשטיין
היועץ המשפטי לממשלה
משרד המשפטים
רח' צאלח א-דין
ירושלים

שלום רב,

קיימתי פגישה עם האלוף אבי מזרחי, שמונה על ידי הרמטכ"ל לטפל בכל הבעיות הנובעות מפרסומי הכוזב של יוצר הסרט "גנין גנין". הכנתי ממנו, כי יש כוונה ליצור סרט או חוברת שיעסקו בהתפתחות האירועים בגנין כהווייתם ולהכחיש ולסתור בהזדמנות זו את הכוזבים שהופצו, בין היתר, בסרט "גנין גנין".

איני מחעלם מן העובדה שהלפני כבר כעשר שנים מאז הפעולה כגנין וכי יתכן שאמצעי התקשורת (הזרים וגם הישראלים) לא יפסחו על עובדה זו. איני יכול להתעלם מכך שגם בית-המשפט עלול להתייחס לכך.

עם זאת, קראתי את מכתבו של פרופ' אמנון רובינשטיין מיום 18 יוני השתא ואני מבקש לציין כי אני מזדהה עם גישתו לסוגיה זו כביטוייה הפרסומי ובמכתבך הנ"ל.

בברכה,

נשיא (כדימי) מאיר שמגר

9051 דד

העחק: עו"ד ישראל כספי, נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות של הקרב כגנין.

3 (2)

14-08-2016

לכבוד

ד"ר אביחי מנדלבלית

היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים

ירושלים

אביחי היקר,

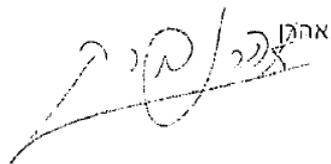
פונה אני אליך בעניין היקר לליבי ולליבך: לשון הרע שהוצאה על חיילי צה"ל שהשתתפו בקרב בג'נין בסרט "ג'נין ג'נין". לשון רעה זו לא נותנת מנוח – לא לחיילים החיים שהשתתפו בקרב, לא למשפחותיהם של החיילים שנפלו בקרב, לא לשלטונות הצבא, ולא לי – ואני בטוח – כמי שמכיר בוודאי את הסוגיה היטב- גם לך.

חופש הביטוי הוא ערך יקר, אך הוא אינו ערך מוחלט. הוא ערך יחסי. ניתן להגבילו. ההגבלה צריכה להיות מידתית. בית המשפט הגבוה לצדק אמר בעניין זה את דברו, ונראה לי שהמסלול הזה שוב אינו פתוח. נותרו שני מסלולים פתוחים: האחד, המסלול הפלילי (לפי סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965) הדורש פעולתו של היועץ המשפטי לממשלה. שוחחתי על כך בשעתו עם יהודה ויינשטיין, והוא הגיע למסקנה כי אין זה ראוי לעשות שימוש בסמכות זו. המסלול השני הוא תביעה אישית של החיילים עצמם אשר השתתפו בקרב.

נראה לי שאין להשאיר את המצב הקיים – שבו לא נעשה דבר, והזמן עובר ואינו עומד על כנו. הייתי ממליץ בפניך להקים צוות מיוחד בלשכתך לגיבוש המלצות. בשעתו כתבו בעניין זה הנשיא מ. שמגר, פרופ' א. רובינשטיין והמשנה לנשיא מ. חשין ז"ל. אני מצרף את מכתביהם.

המקרה הוא חריג ורגיש. נדרש שיקול דעת מאוזן. אין כמוך לקבל החלטה
בעניין זה.

בתודה,

אהרון

העתק: עו"ד ישראל כספי, נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות בקב בג'נין

מכון תשע"ב
18 יוני 2012

לכבוד
מר יהודה וינשטיין
היועץ המשפטי לממשלה

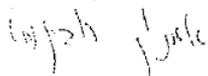
שלום רב,

מזה 10 שנים אני מלווה את מאמצי נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות של הקרב בגינן, בניסיון להתמודד עם הסרט החמור "גינן גינן" המציג אותם כפושעי מלחמה

בשנת 2002 כריסמוני מאמר ב"הארץ" תחת הכותרת "טבח האמת", בו ציינתי את הביקורת החריפה כנגד ישראל, שהסרט מנציח ומחזק, וכתבתי אז שהוא: "מוציג את צה"ל כהתגלמות הרוע והאכזריות ואת חייליו כמבצעי של טבח באזרחים חסרי ישע.."

אני מצטרף לפניית לוחמי צה"ל ובני המשפחות השכולות, ולפניית הצבא והרמטכ"ל, בבקשה ממך להפעיל את שכולתך ולהעמיד לדין את האשמים בהפצתה של ריבת זו. אינני יודע איזה כלי משפטי אחר יש כרי להוציא את האמת לאור.

מכבוד רב,

פרופ' אמנון רובינשטיין

העתק: עו"ד ישראל כספי - נציגות הלוחמים והמשפחות
השכולות של הקרב בגינן

מישאל חשין, שופט (דימי')

רחוב כספי 15

ירושלים 9355415

ירושלים, 31 באוגוסט 2012

לכבוד

מר יהודה ויינשטיין

היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים

ירושלים

מר ויינשטיין הנכבד,

שוב נדרשים אנו לסרט המעוות ורצוף הכזבים "גילין ג'ינין". עשר שנים חלפו – עברו מאז מבצע "חומת מגן" ו"גילין ג'ינין", והנמש לא שבה למנוחתה.

אכן, "גילין ג'ינין" מהווה המשך רצוף למידע עלילות הדם של ה"פרוטוקולים", שרדפנו ומשיכים לרדפנו גם בימים אלה.

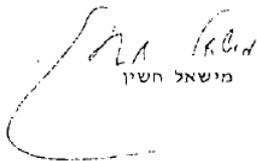
שלחנו למלחמה את ילדינו, את נכדינו ואת חברינו, וזו הכרת הטובה שהחברה בישראל מכירה להם. למי שסיכנו את חייהם ושבו, למי שסיכנו את חייהם ולא שבו; אל כל אלה, ואל משפחותיהם.

סמכותך כהוראת סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, הינה מפלט אחרון להשקט הנפש השוערת. הוראת סעיף 4 סיפה באה לעולם ממש לעניינו; שאם לא לעניינו – לעניינו של מי ושל מה באה היא !

אני מצרף את קולי לקולם של הלוחמים ובני המשפחות השכולות, ומפציר בך להעמיד לדין את מי שראוי להעמידו לדין. וגם אם אמרנו כי חלפו שנים רבות מאז המעשה ועד ימינו, גם אז ראוי שיועשה מעשה להשקטת הנפש. בהקשר זה ייזכר כי הכרעת בית המשפט העליון – הכרעה אשר חסמה כל דרך אחרת למוצוי הדין והצדק – לא ניתנה אלא בסופו של חודש יולי 2011.

ייראו דבריו של פרופ' אמנון רובינשטיין במכתבו אליך מיום 18 ביוני, כזעקה שבקעה מגרוני אף הוא.

בברכה,

מישאל חשין

העתק: עו"ד ישראל כספי, נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות של הקרב בג'ינין

נשיא (בדימוי) מאיר שמגר

רחוב ניסים אלוני 16

תל-אביב

י"ט באב תשע"ב

7 באוגוסט 2012

לכבוד

מר יהודה ויינשטיין

היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים

רח' צאלה א-דין

ירושלים

שלום רב,

קיימתי פגישה עם האלוף אבי מורחי, שמונה על ידי הרמטכ"ל לטפל בכל הכעיות הנובעות מפרסומי הכוזב של יוצר הסרט "גינין גינין". הכנתי ממנו, כי יש כוונה ליצור סרט או חוברת שיעסקו בהתפתחות האירועים בגינין כהווייתם ולהכחיש ולסחור בהזדמנות זו את הכוזבים שהופצו, בין היתר, כסרט "גינין גינין".

אינני מתעלם מן העובדה שחלפו כבר כעשר שנים מאז הפעולה בגינין וכי יתכן שאמצעי החקשורה (הזרים וגם הישראלים) לא יפסחו על עובדה זו. אינני יכול להתעלם מכך שגם בית-המשפט עלול להתייחס לכך.

עם זאת, קראתי את מכתבו של פרופ' אמנון רובינשטיין מיום 18 יוני השתא ואני מבקש לציין כי אני מזדהה עם גישתו לסוגיה זו כביטוייה בפרסומיו וכמכתבך הנ"ל.

בברכה,

נשיא (בדימוי) מאיר שמגר

90517ד

העתק: ער"ד ישראל כספי, נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות של הקרב בגינין.

3

מישאל חשין, שופט (דימי')

רחוב כספי 15

ירושלים 9355415

ירושלים, 31 באוגוסט 2012

לכבוד

מר יהודה ויינשטיין

היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים

ירושלים

מר ויינשטיין הנכבד,

ושוב נדרשים אנו לסדרת המעוות ורצוף הכזבים "גינין גינין". עשר שנים חלפו – עברו מאז מצע "חומת מגן" ו"גינין גינין", והנפש לא שבה למנוחתה.

אכן, "גינין גינין" מהווה המשך רצוף למירע עלילות הדם של ה"פרוטוקולים", שרדמונו וממשיכים לרדפנו גם בימים אלה.

שלחנו למלחמה את ילדינו, את נבדינו ואת חברינו, וזו הכרת הטובה שהחברה בישראל מכירה להם. למי שסיכנו את חייהם ושבנו, למי שסיכנו את חייהם ולא שבנו; אל כל אלה, ואל משפחותיהם.

סמכותך כהוראת סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, הינה מפלט אחרון להשקטת הנפש הסוערת. הוראת סעיף 4 סיפיה באה לעולם ממש לענייננו; שאם לא לענייננו – לענייניו של מי ושל מה באה היא ?

אני מצרף את קולי לקולם של הלוחמים ובני המשפחות השכולות, ומפציר בך להעמיד לדין את מי שראוי להעמידו לדין. וגם אם אמרנו כי חלפו שנים רבות מאז המעשה ועד ימינו, גם אז ראוי שייעשה מעשה להשקטת הנפש. בהקשר זה ייזכר כי הכרעת בית המשפט העליון – הנרעה אשר חסמה כל דרך אחרת למיצוי הדין והצדק – לא ניתנה אלא בסופו של חודש יולי 2011.

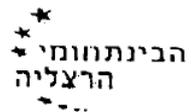
ייראו דבריו של מרופ' אמנון רובינשטיין במכתבו אליך מיום 18 ביוני, כזעקה שבקעה מגרוני אף הוא.

בברכה,

מישאל חשין

העתק: עו"ד ישראל כספי, נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות של הקרב בגינין

3

לשכת הנשיא

7 חשון תשע"ג
22 אוקטובר 2012

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
יהודה וינשטיין

שלום רב,

הנני מבקש להכיע בזאת את תמיכת בלוחמי צה"ל הקוראים לך להעמיד לדין את מוחמד נכרי בגין לשון הרע בסרט ג'נין ג'נין.

בזמנו שמעתי עדויות מקצינים שלחמו בג'נין כי הם נמנעו מהפעיל ארטילריה כנגד מקורות ירי וזאת כדי למנוע פגיעה באזרחים. לוחמים סיכנו עצמם ולו רק לא לרדת לרמת המחבלים שלפני לעשור שטפו כל מקום בישראל בגל דמים חסר הבחנה, טרור שטרם היה כמותו.

אדוני היועץ המשפטי, חובתך להביא הנושא להכרעה שיפוטית הימנעות מפעולה במקרה זה פירושה הפקרה ערכית של הנקראים לשדות הקרב ועצימת עיניים כנגד מה שנראה נעלילת זים כנגד מדינת ישראל.

נאמן ו...
כרופ' אוריאל רייכמן
נשיא

3

ירושלים, י"ח באלול, התשע"ב
05 ספטמבר 2012

לכבוד
מר יהודה ויינשטיין
חיועץ המשפטי לממשלה
ירושלים

נתן שרנסקי
י"ר ההנהלה
Natan Sharansky
Chairman of the
Executive

כבוד חיועץ המשפטי,

אני מבקש להצטרף לבקשת נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות של החללים בקרב בגינן, להעמיד לדין את יוצרי הסרט גינן גינן בגין הוצאת דיבה על לוחמי צה"ל וחללי צה"ל, כדי לאפשר הליך משפטי לטיהור שמם.

מזה כעשר שנים אני מלווה את מאבקם של לוחמי צה"ל ובני המשפחות השכולות לטיהור שמם של החיילים שחשתתמו בקרב במחנה הפליטים בגינן.

במסגרת תפקידי הן כשר בממשלה והן כיו"ר חסוכנות היהודית, הסתובבתי רבות בקמפוסים בצפון אמריקה וראיתי אינספור פעמים כיצד הסרט "גינן גינן" שהופק ע"י ארגוני הטרור, משמש כלי הסתה מונוחכם ואפקטיבי בידי אויבי מדינת ישראל.

העמדת יוצרי הסרט לדין הינה אינטרס מובהק וחד משמעני של מדינת ישראל כמו גם של העם היהודי ברחבי העולם. קביעה משפטית שמדובר בסרט שמוציא דיבה ולשון הרע על חיילי צה"ל וחלליו, תקטין מאוד את היכולת להקרין את הסרט בארה"ב ובמערב אירופה, וכך תחליש את מאמצי אויבינו לפגוע בלגיטימציה של מדינת ישראל.

בברכה,
נתן שרנסקי

העתק: ענייד ישראל כספי, נציגות הלוחמים
המשפחות השכולות של הקרב בגינן

73

שר הביטחון
MINISTER OF DEFENSE

תשע"ב אלול חקריה, י"ב
2012 באוגוסט 30
קס:לשכת השר-300812-5978

לכבוד
עו"ד יהודה וינשטיין
היועץ המשפטי לממשלה

הנדון: בקשה לאפשר חליך משפטי לטיהור שמם של לוחמי ג'ניו.

1. לפני 10 שנים, שלחו צה"ל ומדינת ישראל את לוחמי צה"ל לטחר את קיני המחבלים במחנה הפליטים בג'ניו, שם התנהל קרב ממושך בו נפלו 23 מלוחמי צה"ל.
2. מיד לאחר הקרב הפיק מוחמד בכרי, בסיוע הרשי"פ - את הסרט ג'ניו ג'ניו, ובו מועלות האשמות קשות ביותר נגד חיילי צה"ל, על ביצוע פשעי מלחמה, ומעשי רצח חסרי אבחנה, כשחיילי צה"ל מתוארים כפושעי-מלחמה רוצחים ונאצים.
3. מזה 10 שנים פועלים לוחמי צה"ל שהשתתפו בקרב ובני המשפחות השכולות לטיהור שמם, ואולם הדבר טרם עלה בידם, וכפי שנפסק, לאחרונה רק לך מסורה הסמכות לחזרות על קיום חליך משפטי פלילי.
4. החברה, המדינת ומערכת המשפט בישראל תבים חוב מוסרי עליון ללוחמי צה"ל בקרב, וכשר ביטחון אני תומך בכך ורואה חשיבות גבוהה ביותר בנקיטת הליכים משפטיים במקרה זה, להגנת שמם הטוב של צה"ל, לוחמיו, וחלליו בקרב, כמו גם של מדינת ישראל כולה.
5. אבקש לפעול להעמדתם לדין של יוצרי הסרט לדין, על הוצאת דיבה ולשון חרע על לוחמי צה"ל ובני המשפחות השכולות, כמו גם על צה"ל כולו, דבר שיאפשר בירור משפטי של הנושא.

בכבוד רב,

אהוד ברק
שר הביטחון

3 (9)

ח"כ יולי יואל אדלשטיין
שר החסברה והתפוצות

בט"ד

ב' אלול תשע"ב
20 אוגוסט 2012

לכבוד
עו"ד יהודה ויינשטיין
היועץ המשפטי לממשלה

שלום רב,

נתבקשתי על-ידי נציגות של הלוחמים והמשפחות השכולות בקרב בגינן במסגרת מבצע "חומת מגן", לחוות את דעתי בבקשתם להעמדה לדיון של יוצר ומפיץ הסרט "גינן גינן". מתוקף תפקידי בשלוש השנים האחרונות, כשר הממונה על החסברה, על יהדות התפוצות ועל מניעת אנטישמיות, אני עוסק, מטבע הדברים באופן יומיומי בבחינת חומרי הסתה ותעמולה שתכליתם מסע דה-לגיטימציה כנגד מדינת ישראל. לאחר שצפיתי בסרט, אני יכול לומר בבטחה שהוא רווי בתעמולה שקרית מחמורות במחזורתינו וכזו שעלולה לזרוע שנאה כנגד מדינת ישראל וצה"ל ואף לגרום לפעולות שנאה של גורמים קיצוניים.

אני משרת כנבחר ציבור מזה 16 שנה, לרבות תקופת מבצע "חומת מגן", במהלכה כיהנתי כסגן שר בממשלה, ונחשפתי למרטים במהלך המבצע ולתחקירים שנעשו לאחריו. אין בלבי ספק שהחיילים פעלו בקרב לפי אמות המידה המוסריות תגובות ביותר, שאין להן אחר ורע בשום צבא בעולם. זאת, בניגוד גמור לתוכן הסרט השקרי המוציא את דיבתם של הלוחמים, דיבת צה"ל ודיבת מדינת ישראל כולה. לפיכך, זהו אינטרס ברור של מדינת ישראל למצות את חדני עם מי שעומד מאחורי הסרט, על-פי חוק.

הסרט מזכיר לי את סרטי התעמולה הסובייטיים והגרמניים שהציגו את היהודים באופן שיגביר את השנאה כלפיהם. על-כן, אני מאמין שחעמדתו לדני של מוחמד בכרי תחוס את המאבק של מדינת ישראל במסיתים נגדה. יתר על כן, אי העמדתו לדיון, תתפרש על-ידי אויבנו כהסכמה לתוכן הסרט ולרוח הזוועות המוצגות בו. אני חושש שמצב כזה יהווה בחזקת "התרת דמים" של ישראלים ויהודים בארץ ובעולם.

בברכה,

יולי יואל אדלשטיין
שר החסברה והתפוצות

העתק: עו"ד ישראל כספי, נציגות הלוחמים
והמשפחות השכולות של הקרב בגינן

ח' קמלן 3, הקריית ירושלים מיקוד 91919, טל: 02-6587100 מקסי: 02-6587118

10/18/12 P. 01

3 (10)

סגן ראש הממשלה ושר החוץ

ג' אב תשע"ב
22 יולי 2012

לכבוד,
מר יהודה ויינשטיין
היועץ המשפטי לממשלה

שלום רב,

הנדון: פגיעה בחיילי צה"ל - העמדת לדין של מוחמד בכרי

בכדי,

קיבלתי מנייה מאת הנציגות של הלוחמים והמשפחות השכולות של הקרב בניין בעניין העמדתו לדין של מוחמד בכרי. אני מבין כי תנשא מוכר לך.

אבקש לציין כי הנני רואה חשיבות רבה בהגנה המשפטית על חיילי צה"ל, זאת בייחוד לאור הפעילות הרבה שאנו עדים לה בשנים האחרונות בוירה הבינלאומית, פעילות שמטרתה לפגוע במדינה ע"י העמדת קציני וחיילי צה"ל לדין.

על רקע זה אני סבור כי על מערכות השלטון בישראל, לרבות המערכת המשפטית על כל מרכיביה, למצות את הדין עם אלו המבקשים לפגוע בחיילי צה"ל. כך, נשדר מסר חר משמעי לקהילה הבינלאומית לפיו ישראל תאבק בכל דרך על מנת להגן על אלו המשרתים את המדינה, כל שכו בערכאות משפטיות בינלאומיות.

הצ"ח,
אבינודיה מברמן

קריאה ציבורית לטיהור שמם של לוחמי גנין והמשפחות השכולות

2012-13

לאחרונה מלאו 10 שנים לקרב בגנין בו נפלו 23 לוחמים ונפצעו כ- 70, רובם אנשי מילואים שנקראו בצווי 8 מבתיהם בחג הפסח אפריל 2002, ע"י החברה המדינה והצבא, לצאת לקרב, ולהגן על בטחונה ושלומו אזרחיה.

מאז מנהלים הלוחמים והמשפחות השכולות, בעצמם, באופן פרטי, ובסיוע מועט של המדינה וצה"ל, מאבק ציבורי ומשפטי לטיהור שמם, כנגד האשמתם כפושעי מלחמה רוצחים ונאצים בסרט גנין גנין של מוחמד בכרי, סרט שנעשה במימון הרשות הפלשתינית, ע"י מחבלים, ובהשתתפות מחבלים, כולל מפיך הסרט וגיבור הסרט.

בשנת 2008 פסק בית משפט מחוזי כי הסרט מהווה לשון הרע על חיילי צה"ל, ויוצרו מוחמד בכרי לא זכאי להגנות אמת דיברתי או תום לב, אך קבע שאין ביכולתו להרשיע בהליך, ולמעשה הפנה את הלוחמים ליועץ המשפטי לממשלה, בקובעו שעפ"י החוק רק בסמכות היועץ המשפטי לממשלה להעמיד את בכרי לדין, ופסק דין זה אושר בבית המשפט העליון.

החברה והמדינה חבות חוב מוסרי ללוחמים שיצאו וחירפו נפשם בגנין, במטרה לבער את קיני הטרור, לאחר שבחודש 3/2002 נרצחו 130 אזרחים בפגיעי טרור, ובמיוחד לשמור על כבודם ולטהר את שמם של 23 חללי הקרב ובני המשפחות השכולות.

חובתן של המדינה של מערכת המשפט, ושל החברה בישראל, כחלק מאמנה חברתית בין החברה ללוחמיה שהיא שולחת לקרב, להגן על שמם הטוב וכבודם של מאות הלוחמים וחללי הקרב, שנפגע קשות כתוצאה מהשתתפותם בקרב, ואנו מצטרפים לדרישתם הצודקת לעשות עימם דין וצדק.

לפיכך אנו שותפים לדרישת הלוחמים ובני המשפחות השכולות מהיועץ המשפטי לממשלה, שלא לשלול מהם את זכותם לקיום הליך משפטי שיברר ויכריע בסוגיה, ולהעמיד את בכרי לדין כדי להביא לבירור האמת, ובמידה ותוכח צדקתם, למנוע את המשך הפצת הדיבה החמורה עליהם, ועל חבריהם ובניהם שנהרגו בקרב.

בכבוד רב

עמוס עוז

א.ב. יהושע

אהרון ידלין

פרופ. אסא כשר

פרופ. אליעזר שביד

פרופ. רון שפירא

פרופ. ידידיה שטרן

פרופ. אשר מעוז

ח"כ תא"ל מיל. בנימין בן אליעזר – שר הבטחון במבצע חומת מגן

פרופ. משה ארנס – שר הבטחון לשעבר

רא"ל מיל. גבי אשכנזי

רא"ל מיל. ח"כ שאול מופז – הרמטכ"ל במבצע חומת מגן
 רא"ל מיל. דן חלוץ
 דר. אריק כרמון – נשיא המכון הישראלי לדמוקרטיה
 אלוף מיל. גיורא איילנד
 אלוף מיל. יצחק איתן
 אלוף מיל. אילן בירן
 אלי בן שם – יו"ר ארגון יד לבנים ארצי
 נפתלי דרעי – מזכ"ל מועצת תנועות הנוער בישראל

• התנועה הקיבוצית הצטרפה לנוסח כמעט זהה עם מעט שינויים

המועצה לשלום ובטחון
 פורום מג"דים מח"טים וטייסים במילואים (העמותה למען משרתי המילואים)
 אלוף מיל. יורם יאיר – יה יה
 אלוף מיל. עמוס ידלין
 אלוף מיל. עמוס ירון
 אלוף מיל. שלמה להט
 אלוף מיל. עמירם לוין
 דר. תא"ל מיל. אפרים סנה
 תא"ל מיל. אביגדור קהלני
 אורי רשטיק – יו"ר התאחדות הסטודנטים בישראל
 ח"כ אורלי לוי אבוקסיס
 ח"כ אריאל אטיאס
 ח"כ רוברט אילטוב
 ח"כ עמר בר לב
 ח"כ יצחק הרצוג
 ח"כ יצחק ועקנין
 ח"כ נסים זאב
 ח"כ כלפה זבולון
 ח"כ אביגדור ליברמן – בעת שהיה יו"ר ועדת חו"ב בכנסת
 ח"כ אל"מ מיל. מוטי יוגב
 ח"כ אלי ישי
 ח"כ איתן כבל – ראש שדולת המילואים בכנסת
 ח"כ יצחק כהן
 ח"כ יריב לוין
 ח"כ מועלם שולי רפאלי
 ח"כ אברהם מיכאלי
 ח"כ מנחם אליעזר מוזס
 אלוף מיל. ח"כ עמרם מצנע
 ח"כ רס"ן מיל. שמעון סולומון
 ח"כ אורית סטרוק
 ח"כ משה פייגלין
 ח"כ רינה פרנקל
 ח"כ ניצב בדימוס דוד צור
 ח"כ יוני שטבון
 אלוף מיל. ח"כ אלעזר שטרן
 ח"כ עפר שלח
 ח"כ איציק שמולי
 ח"כ איילת שקד

היועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, י"ח בסלו תשע"ד
10 דצמבר 2014
מס' מסמך: 004-99-2014-016321

החלטת בבקשה לבחון מחדש החלטות שלא לפתוח בחקירה נגד מר מחמד בכרי

1. מונחות בפניי בקשות לבחון מחדש את החלטותיהם של שני היועצים המשפטיים לממשלה שכיהנו לפניי, אשר החליטו שניהם כי אין מקום להורות על פתיחה בחקירה נגד יוצר הסרט "גינין גינין" מר מחמד בכרי, בגין ביצוע עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע. המדובר בהחלטותיו של היועץ המשפטי לממשלה (דאז) השופט אליקים רובינשטיין מתאריך 7/12/2003, ובהחלטותיו של היועץ המשפטי לממשלה (דאז) השופט מני מזוז מתאריך 30/7/2009 ומתאריך 5/1/2010.

2. הסרט "גינין גינין" הביא לשיח ציבורי רחב בדבר גבולותיו של חופש הביטוי, והיווה עניין למספר הליכים משפטיים. התפתחות הדברים וחקביעות העובדתיות והנורמטיביות בהליכים המשפטיים שנקטו עד כה מהווים תשתית משמעותית להחלטתי, ולכן אפתח בתיאור תמציתי של הדברים.

החלק הראשון יעסוק בתיאור הסרט ובהליכים המנהליים שעסקו בשאלת הגבלת הקרנתו בבתי הקולנוע בישראל, החלק השני יעסוק בהליכים האזרחיים שיזמו הלוחמים ומשפחות הלוחמים שנפלו בקרב בגינין נגד מר מחמד בכרי, החלק השלישי יעסוק בהיבטים הפליליים כפי שבאו לידי ביטוי בהחלטות שני קודמיי בתפקיד, והחלקים הרביעי והחמישי יוקדשו לניתוח הדברים ולהסקת מסקנות.

א. הסרט "גינין גינין", החלטת המועצה להקרנת סרטים שלא להתיר את הקרנת הסרט, ופסק דינו של בית-המשפט העליון המבטל את החלטת המועצה להקרנת סרטים ומאפשר את הקרנת הסרט:

3. בליל-סדר התשס"ב (27/3/2002) נכנס מחבל מתאבד אל חדר האוכל במלון "פארק" שבנתניה ופוצץ מטען חבלת שנשא על גופו. כתוצאה מכך 19 מהנוכחים נהרגו מיד, 11 נפטרו מאוחר יותר מפציעיהם, וכ-160 נפצעו. פיגוע מחריד זה היווה נקודת שיא נוספת ברצף התקפות טרור רצחניות שפקדו את מדינת ישראל אותה העת.

חיוך הספטי למסלה

יומיים לאחר הפיגוע במלון "פארק", נפתח מבצע צבאי, אשר כשמו - "חומת מגן" - נועד להגן על אזרחי מדינת ישראל באמצעות פגיעה בתשתיות הטרור העומדות מאחורי פעולות האיבה. במסגרת המבצע פעלו כוחות צה"ל גם במחנה הפליטים בג'נין. במבצע נפלו קצינים וחילים של צה"ל אשר תרפו את נפשם בהגנה על אזרחי מדינת ישראל.

4. בחודש אפריל 2002, לאחר סיום המבצע הצבאי, פקד מוחמד בכרי את מחנה הפליטים בג'נין מלווה בצוות הסרטה, תיעד את אזרחי המחנה וראיין תושבים פלסטינים. מוחמד בכרי ערך את הדברים לכדי הסרט "ג'נין ג'נין" - העומד בבסיס הבקשה דא.

הסרט מתיימר להיות "דוקומנטרי" ולהביא ממקור ראשון את עדויותיהם של אנשי מחנה הפליטים. בסרט מוצגת תמונה "עובדתית" כביכול ממנה עולה כי חיילי צה"ל ביצעו פשעי מלחמה ונהגו באכזריות ובשרירותיות כלפי אזרחים חפים מפשע.

למען שלמות התמונה, אומר כבר עתה את שמדינת ישראל ידעה כבר אז, ובתי המשפט אף קבעו פוזיטיבית: לכל אורך הסרט שזורים סילופים קשים ובדיות המופיעים בדבריהם של המשתתפים בסרט ובתמונות הקישור. מרחק האמת מן הדברים המופיעים בסרט ומהתמונה העולה ממנו, הוא כמרחק מזרח ממערב.

5. בין החודשים אפריל 2002 לנובמבר 2002, הוקרן הסרט בהקרנות מקדימות בסנימטקים של תל אביב וירושלים, ואף שוגר להקרנה במדינות זרות. בחודש נובמבר 2002 התליטה המועצה להקרנת סרטים - ברוב דעות של 8 מתוך 11 חברי המועצה שנכחו בדיון - שלא להתיר את הקרנת הסרט "ג'נין ג'נין" בבתי הקולנוע במדינת ישראל. חברי המועצה שנתנו במיעוט הציעו להתיר את ההקרנה בליווי שקופית מטעם דובר צה"ל או להתיר להצופים מעל גיל 18 בלבד.

החלטת המועצה להקרנת סרטים התבססה על שלושה נימוקים אלה: **האחד** - מדובר בהצגה מסולפת של אירועי הקרב במסווה של אמת דוקומנטרית העלולה להטעות את הציבור. **השני** - אופן הצגת האירועים בסרט מגיע כדי הסתה שיש בה לפגוע במדינת ישראל. **השלישי** - הקרנת הסרט עלולה לפגוע פגיעה קשה ברגשות הציבור בהצגת חיילי צה"ל כמבצעי פשעי מלחמה בניגוד מוחלט לאמת.

היועץ המשפטי לממשלה

6. על החלטתה זו של המועצה להקרנת סרטים הגיש מחמד בכרי עתירה לבית המשפט העליון נגד המועצה להקרנת סרטים ומשרד התרבות והספורט. בכרי טען כי החלטת המועצה להקרנת סרטים לאסור את הקרנת הסרט היא אינה סבירה באופן קיצוני ולכן יש להורות על ביטולה. "פורום היוצרים הדוקומנטריים" הצטרפו אל העותר בעתירתו, ו-30 משפחות של חיילי צה"ל אשר נפלו במבצע "חומת מגן" הצטרפו אל המשיבים.

היועץ המשפטי לממשלה ייצג את המועצה להקרנת סרטים ומשרד התרבות והספורט, וטען כי נוכח דברי הבלע המוצגים בסרט, צדקה המועצה להקרנת סרטים בהחלטתה לאסור את הקרנת הסרט, וכי בנסיבות העניין החלטתה היא נכונה ומאוזנת.

7. ביום 11/11/2003 פסק בית המשפט העליון - פה אחד - כי החלטת המועצה להקרנת סרטים שלא להתיר את הקרנת הסרט "גינין גינין" בבתי הקולנוע במדינת ישראל, פוגעת שלא כדין בחופש הביטוי של העותרים, ולכן יש להורות על ביטולה. כן חייב בית המשפט העליון את המדינה בתשלום הוצאותיו של בכרי בגין עתירתו. [ראו: בג"צ 316/03 מחמד בכרי נגד המועצה לביקורת סרטים, פ"ד נ"ח(1), 249 (2003)].

בית המשפט העליון עמד בפסק דינו על חשיבותו של חופש הביטוי כזכות חוקתית, וקבע במסגרת הבחינה החוקתית לפגיעה בזכות כי החלטת המועצה אינה מקיימת אף לא אחד משלושת מבחני המשנה לקיומה של מידתיות.

כן, קבע בית המשפט העליון כי לא מתקיימת הסתברות שהסרט יגרור פגיעה בשלום הציבור: "החברה הישראלית מסוגלת כיום להתמודד עם ביטויים מעין אלה", וכי "החשש כי מצגי הסרט יסיתו את הציבור או חלקים ממנו לאי-הכרת בזכות הקיום של המדינה הוא חשש רחוק שאינו מעוגן בסיכונים מוכחים של ממש".

עוד עמד בית המשפט העליון על כך שמניעת הקרנת הסרט במדינת ישראל עלולה להסב לחברה הישראלית נזק, אשר יעלה על התועלת הנלווה במניעת הפרסום:

"... ואכן, בעקבות ההחלטה לאסור על הקרנת הסרט נעשו הן הסרט והן יוצרו מוקד לדיונים ציבוריים ומושא לכתבות בעיתונות. "גינין, גינין" הפך עם פסילתו לסמל... ייתכן אף כי איסור ההקרנה, כשלעצמו, עלול לעורר בדעת הקהל חשד כי יש דברים בגו, שאם לא כן, מה צורך ראתה המועצה למנוע צמיחה בסרט! האמצעי שבו בחרה

היועץ המשפטי לממשלה

המועצה לא קידם אפוא את התכלית שהחלטה נועדה להשיג, וייתכן שאף השיג תוצאה הפוכה." (בג"צ 316/03, עמ' 267-268).

ובמקום אחר:

"הנחת המוצא היא כי עם ביטוי רע, מעוות ומוגעני יש להתמודד באמצעי הביטוי הטוב והמיטיב, המהימן והאמיתי. ביטוי זה הוא שישלוס בסופו של יום בקשת הצבעים העשירה והמגוונת של הדעות, האמונות והמסרים העובדתיים התלויה על פני רקיע העולם החופשי" (בג"צ 316/03, עמ' 288).

8. לבית המשפט העליון חוגשו שלוש בקשות לדיון נוסף בפסק-הדין המתיר את פרסום הסרט "גינין גינין" בבתי הקולנוע במדינת ישראל, באמצעות המדינה (דנג"ץ 10492/03), המשפחות השכולות (דנג"ץ 10480/03) והלוחמים שהשתתפו, בקרב (דנג"ץ 10926/03).

בתאריך 30/8/2004 החליט בית המשפט העליון לדחות את שלוש הבקשות (דנג"ץ 10480/03 בוסידין נ' בכרי, פ"ד נט(1) 625 (2004)).

ב. פסקי הדין של בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון בתביעות לשון הרע שהגישו לוחמי צה"ל נגד מחמד בכרי:

9. ביום 26/2/2003 הגישו חמישה חיילי צה"ל במילואים, אשר לקחו חלק בלחימה בגינין, תביעה אזרחית לפיצוי בגין עוולה של לשון הרע נגד מחמד בכרי, וכן נגד הסינמטקים בירושלים ובתל-אביב אשר הקרינו את הסרט ופרסמו אותו באתרי האינטרנט שלהם. התובעים טענו כי ההאשמות כלפי חיילי צה"ל המובאות בסרט הינן שקריות וכי פרסום הסרט מוציא דיבתם רעה. בחלוף הזמן, הסינמטקים והתובעים הגיעו להסדר פשרה ובכרי נותר כנתבע היחיד בהליך.

בכרי טען להגנתו כי יצירתו מהווה יצירת אמנות וכי כוונתו הייתה להציג את זווית הראיה של תושבי מחנה הפליטים לגבי הלחימה שהתרחשה בו. בהתאם לכך, טען בכרי כי הלשען בסרט הינו אמת וכי עומדות לו הגנת "אמת דיברתי" והגנת בדבר "הבעת דעה בתום לב" הקבועות בחוק איסור לשון הרע.

היועץ המשפטי לממשלה

10. ביום 26/6/2008 ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז הדוחה את התביעה.

ברט, לצד דחיית התביעה, קבע בית המשפט המחוזי מרכז כי הסרט מהווה "לשון הרע", כהגדרתה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, וכי לא עומדת לבכרי כל הגנה חוקית - הן ביחס להגנת "אמת דיברתי" והן ביחס להגנה הנוגעת ל"הבעת דעה בתום לב". בית המשפט המחוזי מרכז קבע כי בכרי לא נקט אמצעים סבירים לבדוק את אמיתות הדעה שהביע, ואף עשה פעולות שיש בהן לסלף את המציאות. כך, לדוגמה, הוחרר כי בתרגום האנגלי לסרט נזכרו המילים "טבח" ו"רצח עם" בעוד שמילים אלה לא נאמרו מפי המרואיינים בסרט, ואף כי בכרי הציג בסרט סצנות מפוברקות.

בית המשפט המחוזי מרכז הבהיר כי הטעם לדחיית התביעה מצוי אך ורק בכך שעוולתו של בכרי מכוונת לקבוצה של חיילי צה"ל שהשתתפו במבצע חומת מגן, ולא ליחידים ספציפיים, בהתאם להוראות סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע. [תל-אביב ת"א (מח' מרכז) 6053-08-07 עופר בן-נתן נ' מחמד בכרי (ניתן ביום 26/6/08)].

11. ביום 2/10/08 הגישו חמשת לוחמי צה"ל ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז. הטענות בערעור הופנו כלפי היישום המשפטי של הוראות חוק איסור לשון הרע על עובדות העניין. נטען כי בית המשפט המחוזי מרכז שגה בתוצאה המשפטית אליה הגיע, משום שהיה עליו לפרש את הביטוי "ציבור" המופיע בסעיף 4 לחוק איסור לשון הרע באופן מצמצם אשר יאפשר את תביעתם.

12. ביום 5/1/2010 הודיע היועץ המשפטי לממשלה כי בהתאם לסמכותו על פי סעיף 1 לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) [נוסח חדש] הוא החליט להתייצב בהליך.

בעמדה שהוגשה לבית המשפט העליון הביא היועץ את עמדתו באשר לפרשנות חוק איסור לשון הרע ובאשר ליישומה על עובדות המקרה שלפנינו, ולפיה יש לקבל את הערעור משום שבנסיבות העניין יש ללוחמים זכות תביעה אישית בגין לשון הרע.

היועץ תהיר כי לשיטתו העולה מהסרט הוא אינו "לשון הרע על ציבור", במובן סעיף 4 לחוק, אלא עלילת-שווא המהווה לשון הרע, אשר מכוונת ופוגעת באופן אישי בכל אחד ואחד מחיילי צה"ל שנטלו חלק בקרב בניין.

היועץ המשפטי לממשלה

"המדובר בעניינינו ב"לשון הרע נגד פרטים", ולמיכך ללוחמים קיימת עילת תביעה נגד מר בכרי. לעמדתנו, יש להבחין בין "לשון הרע על ציבור" לבין "לשון הרע על קבוצה" כאשר זו מוגדרת ומסויימת. כאשר מדובר בלשון הרע על קבוצה, כי אז לכל אחד מחברי הקבוצה קיימת עילת תביעה, כנסיבות בהן ניתן לראות בכל אחד ואחד מחברי הקבוצה כמי שנפגע מהדברים."

(מתוך עמדת היועץ המשפטי לממשלה כפי שהוגשה לבית המשפט העליון)

13. ביום 27/7/2011 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון הדוחה את הערעור, מן הסעם ש"הביטוי השקרי נסב על קבוצה בלתי מסויימת, ולכן נופל לגדרו של סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, ומכאן שלא עומדת למערערים זכות תביעה בעולה אזרחית".

יחד עם זאת, כבר בפתח פסק הדין הבהיר בית המשפט העליון - כמו בית המשפט המחוזי מרכז, כי "הסרט - לרבות האשמות הנזכרות בו והקטעים תויזואליים המופיעים בו - מהווה לשון הרע כהגדרתה של זו בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע ולפייהן למשיב לא עומדת כל הגנה על פי הוראת חוק איסור לשון הרע", ואף במקום אחר הובהר כי "הגנת 'אמת דיברתי' של המשיב נתבררה כפתטית", וכי "אין מדובר בלשון הרע שמקורה ברשלנות ואי דיוק, אלא בלשון הרע שבבסיסה חוסר תום לב ומגמה מכוונת לעיוות של הדברים" (ע"א 8345/08 עו"ד עופר בן-נתן ואח' נ' מחמד בכרי (טרם פורסם, 27/7/11).

ג. החלטות שני היועצים המשפטיים לממשלה הקודמים:

14. על פי מצוות המחוקק, הגשת כתב אישום בגין "לשון הרע על ציבור", טעונה אישורו האישי של היועץ המשפטי לממשלה. בכך חיווה המחוקק את דעתו כי יש להיזהר מאוד בטרם הגשת כתב אישום מעין זה. ואכן, למיטב ידיעתנו, מעולם לא הוגש כתב אישום בעבירה זו.

15. בתאריך 7/12/2003, בין מועד פסק דינו של בית המשפט העליון המתיר את פרסום הסרט "גינין גינין" בבתי הקולנוע במדינת ישראל (בג"צ 316/03), לבין מועד החלטת בית המשפט העליון לדחות את הבקשות לדיון נוסף (דנג"ץ 10480/03), שלח היועץ המשפטי לממשלה (דאז) - השופט אליקים רובינשטיין, מכתב מענה לפנייתו של השר

היועץ המשפטי לממשלה

(דאז) נתן שרנסקי, המביא את החלטת היועץ המשפטי לממשלה לפיה אין בסרט "גינין גינין" כדי להצדיק נקיטת הליכים פליליים נגד מחמד בכרי. במכתב נאמר כדלקמן:

"באשר לכתב אישום פלילי, המדיניות הנקיטה מאז חקיקת החוק ב-1965 היא שלא לעשות שימוש בסעיף זה (לשון הרע על ציבור), ואיננו רואים, עם כל שאט הנפש כלפי הדברים שבסרט, לשנות ממנה לעת הזו".

במקביל הונקבלו פניות נוספות שדרשו לפתוח בהליכים פליליים נגד בכרי בגין מעשיו (בשל עבירות הסתה, המרדה וכו'), אולם פניות אלה נדחו כולן.

מדובר בהחלטות שהתקבלו סמוך למועד יצירת הסרט ופרסומו, ולאחר שבית המשפט העליון קבע כי הסרט רצוף שקרים שיש בהם להוציא דיבתם של חיילי צה"ל רעה.

16. זמן קצר לאחר שבית המשפט המחוזי מרכז דחה את התביעה האזרחית נגד מחמד בכרי כאמור, פנתה "נציגות הלוחמים והמשפחות השכולות" אל היועץ המשפטי לממשלה (דאז) בבקשה נוספת להעמיד לדין פלילי את מר מחמד בכרי. כמו כן, התקבלו בידי היועץ המשפטי לממשלה פניות נוספות הקוראות להעמיד לדין את מר בכרי, בין היתר מאת שר הביטחון (דאז) שאול מופז, הרמטכ"ל (דאז) והפצ"ר (דאז).

בעקבות זאת, בתאריך 16/7/2009 קיים היועץ המשפטי לממשלה (דאז) דיון התייעצות בנושא "נקיטת הליכים פליליים בחשד לפרסום לשון הרע בגין פרסום הסרט "גינין גינין". בדיון השתתפו פרקליט המדינה (דאז), פרקליט המדינה הזרוע, ובכירים נוספים במשרד המשפטים.

בסיכום הדיון שיצא בתאריך 30/7/2009 חובאה החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה (דאז), השובט מזוי, כדלקמן:

"לאחר בחינת מכלול נסיבות הענין, נראה כי לא נכון יהיה שהיועץ המשפטי לממשלה יעשה שימוש בענין זה בסמכות המסורה לו מכח ס' 4 לחוק, שכן הנזק העלול להיגרם לאינטרס הציבורי בנקיטת בהליכים עלול לעלות על התועלת שתצמח מכך. בין השיקולים שהוזכרו בענין זה: (א) קביעת בג"ץ לפיה הסרט חוסה תחת חופש הביטוי, וכי ראוי שהדברים יידונו ויתבררו בזירה הציבורית, ולא בזו המשפטית; (ב) העובדה כי חנושא כבר נבחן על-ידי היועץ המשפטי לממשלה הקודם

היועץ המשפטי לממשלה

בשנת 2003, אשר החליט שבנסיבות הענין הפעלת הסעיף אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי; (ג) תכלית העבירה, כפי שהוצגה בעת חקיקת החוק, קרי - מאבק בהסתה לגזענות ולאנטישמיות, אשר לה קיימת כיום אכסניה נפרדת ואין לה נגיעה לעניינינו; (ד) השלכותיה של החלטה להעמיד את בכרי לדין פלילי במישור הבינלאומי וצעדים שונים שינסו גורמים שונים לנקוט נגד מדינת ישראל, במיוחד במציאות הנוכחית לאחר מבצע "עופרת יצוקה" בעזה; (ה) השלכותיה של החלטה לוותר על המדיניות המצמצמת שנקטה עד כה בהפעלת הסמכות המנויה בסעיף 4 לחוק בזירה המשפטית המקומית, קרי - חשש מפתיחת הסכר לתלונות של ציבורים שונים אלה נגד אלה."

יחד עם זאת, הנחה היועץ המשפטי למשלה (דאז) לבחון את האפשרות לכך שיתייצב בערעור לצד המערערים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז וישמיע את עמדתו לפיה מוצדק להכיר בלוחמי צה"ל כזכאים לסעד אזרחי לפי חוק איסור לשון הרע.

17. בתאריך 28/12/2009 קיים היועץ המשפטי לממשלה (דאז), השופט מני מזוז, דיון נוסף בעניין. בדיון השתתפו פרקליט המדינה דאז, פרקליט המדינה דהיום, מנהלת המחלקה האזרחית בפרקליטות המדינה, משפחות הלוחמים שנפלו, מייצגי המשפחות, ונציגי הלוחמים (מפקד אוגדה ומג"ד). בדיון שבו משפחות הלוחמים ונציגי הלוחמים על בקשתם להעמיד לדין את מחמד בכרי.

בתאריך 5/1/10 הודיע היועץ המשפטי לממשלה (דאז) לנציגי הלוחמים והמשפחות השכולות, כי החליט שלא לנקוט הליך פלילי נגד מחמד בכרי לפי חוק איסור לשון הרע: "... הגעתי למלל מסקנה כי אין מקום בנסיבות הענין לנקיטה בחליכים פליליים נגד מחמד בכרי לפי סעי' 4 לחוק איסור לשון הרע". היועץ המשפטי לממשלה נימק את החלטתו בטעמים שפורטו בסיכום הדיון מתאריך 30/7/2009 שמופיע לעיל, והוסיף עליהם את עמדתו המשפטית כי "אין מדובר בעניינינו בלשון הרע על ציבור אלא בפגיעה אישית בכל אחד מהלוחמים", וככל שתקבל עמדה זו על ידי בית המשפט העליון "הרי שממילא תיפתח הדלת בפני התובעים בהליך האזרחי, וכל אחד מהלוחמים, לנקוט גם בהליכים פליליים, ככל שימצאו לנכון, על דרך של קובלנה פלילית פרטית".

היועץ המשפטי לממשלה

כן הודיע היועץ המשפטי לממשלה (דאז) כי הוא החליט להתייצב בחלק האזרחי ולטעון כי למערערים עומדת זכות הביעה אזרחית (כמתואר לעיל, עמדה כאמור הוגשה לבית המשפט העליון וכדחתה).

4. ההליכים בפניי:

18. בתאריך 28/7/2011, יום לאחר דחיית הערעור האזרחי על ידי בית המשפט העליון, פנו אליי נציגי הלוחמים ומשפחות הלוחמים - עורכי-דין אמיר טיטונוביץ, ישראל כספי ונבות תל-צור - בבקשה שאבתן את החלטות קודמיי לפיהן אין מקום לפתוח בחקירה נגד מחמד בכרי בגין עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע.

לא חלפו ימים רבים וקיבלתי פניות נוספות, מאנשי ממשל ומשפט, הקוראות לנקוט בהליכים פליליים נגד מחמד בכרי. אלה זכו לתשומת ליבי המלאה.

19. לאור פניות אלה, ונוכח רגישות העניין, נפגשתי בלשכתי עם מייצגי הלוחמים כאמור, ואף עם לוחמים אשר השתתפו בקרב בגינן, עם נציגי משפחות שכולות, ונציג צה"ל האלוף אבי מזרחי. בפגישה נטלו חלק גם פרקליט המדינה, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה), המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילה) ובכירים נוספים ממשרדנו. כמו כן, נכח בפגישה הפרקליט הצבאי הראשי.

בפגישה, שבו נציגי הלוחמים על הטענות שהעלו בעבר בפני קודמיי בתפקיד בדבר הפגיעה בשמם הטוב והנזק התודמיתי שנגרם להם. כן, תבהירו כי פסק דינו של בית המשפט העליון בערעור האזרחי סגר בפניהם את הגולל על האפשרויות לקבל סעד משפטי שאיננו במסגרת הליך פלילי אשר פתיחתו מותנית באישורי.

נציגי הלוחמים והמשפחות השכולות תארו בפני את הפגיעה שנגרמה להם מהצגת הדברים המסולפת בסרט, בצורה אוטנטית ומרגשת, אשר הותירה בי - כמו גם ביתר משותפי הפגישה - רושם עז.

20. בעקבות כך, קיימתי מספר דיונים פנימיים נוספים בלשכתי, במסגרתם בחנתי את חמצב המשפטי, ואת השאלה האם מאז החלטות קודמיי השתנו נסיבות העניין באופן מהותי. כן, ביקשתי לעמוד על נפקות העמדה שהציג קודמי בתפקיד בפני בית המשפט העליון לפיה בנסיבות העניין אין תחולה לסעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, על השאלה הניצבת לפתחי.

היועץ המשפטי לממשלה

מסקנתי בתום הדיון הייתה כי זולת דחיית הערעור האזרחי, "נסיבות העניין" נותרו כשהיו.

ה. סוף דבר:

21. עלילת הסרט (תרותי משמע) הייתה, אפוא, נושא לשורה של התדיינויות משפטיות לאורך שנים רבות, בחן צפה האמת ושקע השקר.

דומה בעיני כי ברור הוא לכל בר בי רב כי הסרט "גינין גינין" מתיימר להיות סרט דוקומנטרי, אך הינו יצירה שכלולים בה שקרית גסים ורבים. זאת החל מסיפור המסגרת בהקשר בו מובאים הדברים, דרך העדויות הפרטניות הנחזות להיות אותנטיות, וכלה בעריכה המגמתית היוצרת דימויים חזותיים המשקפים לכאורה מראות קשים - שכלל לא התקיימו במציאות.

הסרט מחווה אפוא, עלילת שקר שחופקת בכוונת מכוון. כך עולה מתחקירי צה"ל, כך עולה מקביעות בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון.

הצבא המתואר בסרט אינו צה"ל. זהו צבא אחר פרי דמיונו של יוצר הסרט.

22. מבלי לגרוע מכל האמור לעיל כחוא זה - החיבת הפלילי של פתיחה בחקירת בגין עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, כולל שיקולים רבים נוספים.

מדיניות התביעה הכללית בסוגיית "לשון הרע", הבאה לידי ביטוי בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה בנושא, הינה כי על התביעה לנקוט בריסון ובהירות מוגברים ביחס לחקירה ולהעמדה לדין לפי חוק איסור לשון הרע. ריסון זה במדיניות האכיפה, שגורה על עצמה התביעה הכללית, משקף את החכרה במעמדו המיוחד של חופש הביטוי בשיטתנו המשפטית, והוא נוגע לכלל "עבירות תביטוי" הקבועות בדין הפלילי. בית- המשפט העליון סמך ידיו על מדיניות זו, בקבעו כי "הצורך לשמור על חופש הביטוי בעבר החוקי של הגבול עשוי להצדיק הימנעות מתביעה בשל התבטאות החוצה אותו". (בג"צ 506/89 בארי נ' כוכבא-שבתי ואח', פד מד(1) 604, 612 (1990)).

הדברים נכונים - אף ביתר שאת - מקום בו הכתוב מדבר בסמכות העמדה לדין בגין לשון הרע על ציבור. ביסוד חקיקתו של סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע עמד הרצון ליצור סמכות לצורך הגנה מפני אנטישמיות וגזענות. שר המשפטים דאז, יוסף שפירא ז"ל, תבחיר כי הסמכות שמקנה סעיף זה ליועץ המשפטי לממשלה נועדה ל"מקרים יוצאים מן הכלל, כאשר היועץ המשפטי לממשלה חש שאם לא תהיה התערבות, יוכל

היועץ הבשפטי לממשלה

הדבר להביא לידי התלקחות (ד"כ 48, 2015 (התשכ"ו)). דברים ברוח זו השמיע אותנו בית המשפט העליון, בעמדו על גדרי שיקול הדעת של היועץ המשפטי לממשלה בכל הנוגע לשימוש בסמכותו שבסעיף 4 לחוק: **"המחוקק ביקש ליצור נקודת איזון בין הכרה זו לבין חירות הביטוי: רק באותם המקרים בהם על כף המאזניים מונה גם האינטרס הציבורי שבשמירה על שלום הציבור וזה מטה את הכף לנקיטת הליכים לאכיפת ההגנה על השם הטוב תוך הגבלת חופש הביטוי - ינקטו הליכים פליליים"** (ע"א 8345/08 חנוכר לעיל).

כן, יש לראות הנחיות אלה לגבי אופן הפעלת שיקול הדעת, על רקע קביעת בית המשפט העליון לפיה בין רכיבי עבירה לפי חוק איסור לשון הרע נכלל "מבחן הסתברות", במסגרתו יש לבחון האם קיים "איום על שלום הציבור, שהוא מעבר לשמירה על שמו הטוב של האדם הפרטי", אשר מתמשש במידה המצדיקה נקיטת הליך פלילי רק במקום בו "מתעצם החשש להפרת הסדר הציבורי ולהגברת השנאה והיריבות" (רע"פ 9818/01 שמעון ביטון נ' ציון סולטן פ"ד נט"ד (6) 554, 579 (2005)).

בענייננו, הערכאה השיפוטית הרמה ביותר במדינת-ישראל התירה את חקירת הסרט בבתי חקולנוע במדינת ישראל, וקבעה באופן ברור כי לא מתקיים אותו חשש ל"התלקחות" או ל"פגיעה בשלום הציבור", המגולמים ב"מבחן הסתברות" הנהוג בעבירות הביטוי. ואף במקום אחר הבהיר בית המשפט העליון כי הצופים הישראלים של הסרט "יוראו בדברים שיוחסו בו לחילי צה"ל שנלחמו בגינין כחאשמות בלתי סבירות הנטענות על דרך ההגזמה".

עוד באשר למשמעות התקדימית של העניין: מספר שנים לאחר חקירתה של העבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, חוקקה הכנסת את סימנים א' ו-א'2 לפרק ח' לחוק העונשין שעניינם בהתאמה, "הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור" ו"עבירות שנאה", אשר מקנים כלים מתאימים יותר להתמודדות עם עבירות גזענות. ואכן, לא ייפלא כי מעולם לא נעשה שימוש בהוראה זו, שנחקקה לפני כ-50 שנים, לשם הגשת כתב אישום בגין לשון הרע על ציבור.

23. זאת ועוד, האינטרס שבעמידה על האמת והפרכת השקר, שבנסיבות מסוימות עשוי לתמוך בפתיחת הליך פלילי, כבר הוגשם במלואו בהליך המשפטי האזרחי בשתי ערכאות, כמפורט לעיל. לאור קביעותיהם הנחרצות של בית המשפט המחוזי ושל בית המשפט העליון בדבר תוכנו השקרי של הסרט וכוונת הזדון שבו, ולאור דברי שלושה יועצים משפטיים לממשלה ביחס לשקרים הבוטים שבסרט (שני קודמי ואנוכי),

היועץ המשפטי לממשלה

הלוחמים והמשפחות השכולות יכולים לחוש בהחלט כי מדינת ישראל לא זנחה אותם בשולי הדרך. מדינת ישראל הכירה בהחלט בעוול שנעשה להם, כמו גם לשמה הטוב של המדינה. בהיבט זה, נאמר הדבר בקול ברור – המדובר בעלילת שווא.

24. קודמי בתפקיד החליטו שלא לפתוח הקירה נגד מר מחמד בכרי.

החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה (דאז) השופט אליקים רובינשטיין משנת 2003 לפיה נסיבות העניין אינה מצדיקה שינוי מהמדיניות המצמצמת של אכיפת עבירות המשיקות לחופש הביטוי התקבלה במועד סמוך לפרסום הסרט. זמן קצר לאחר פסיקת בית המשפט העליון אשר נקבע בה כי הסרט רצוף שקרים, אולם אין בכך כדי לאסור את הקרנתו בבתי הקולנוע במדינת ישראל.

החלטותיו של היועץ המשפטי לממשלה (דאז) השופט מזוז מהשנים 2009 ו-2010, לפיהן נסיבות העניין אינן מצדיקות נקיטת הליך פלילי נגד מר בכרי התקבלו זמן קצר לאחר פסיקת בית המשפט המחוזי מרכז לפיה לא עומדת לחיילי צה"ל עילת תביעה אזרחית נגד מהמד בכרי; פסק-דין בו נקבע באופן פוזיטיבי כי בכרי הוציא דיבת חיילי צה"ל רעה וכי לא עומדות לו הגנות "אמת דיברתי" ו"הבעת דעה בתום לב".

25. אשר על כן, באין נסיבות שונות וחריגות מאלה שעמדו בפני קודמי, בחלוף למעלה משנים עשר שנים לאחר שחזר בא לעולם, לאחר שהערכאות השיפוטיות בפניהן נדון העניין עמדו על הזכאים שבו, ולנוכח מדיניות התביעה העקבית ורבת השנים, מצאתי שאין מקום לשנות מההחלטות קודמי ולהורות על פתיחה בחקירה.

המדינה שלחה את חייליה - טובי בנינו - ללחום בגינין. הם עשו זאת בגבורה. הם עשו זאת תוך שמירה על טוהר הנשק. על אף זאת, הוציא מוחמד בכרי את דיבתם רעה. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון קבעו כי ביסוד התנהגותו זו עומדים "חוסר תום לב ומגמה מכוונת לעיוות של הדברים". כך הם הדברים. הציבור ישפוט את בכרי על פי קביעות אלה. אך אין בכך כדי להביא לשינוי החלטות שני קודמי, כאמור.

יהודה רובינשטיין

תאריך: 6.11.16

טופס 1 - פתיחת הליך אזרחי

(לפי תקנה 7 א (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי התשמי"ד – 1984)

סמן במשבצת המתאימה:

1. המסמך המוגש תובענה עיקרית ערעור
- חודעה לצד ג' כתב תביעה בקשה בכתב המוגשת לפני פתיחת התיק העיקרי
- ערעור שכנגד

2. (א) סוג תיק בהליך אזרחי

☐ חוזה	☐ ועדה	☐ ער	☐ פתיחה בוררות	☐ המרצת פתיחה	☐ הטרדה מאיימת וצו הגנה	☐ הנבלים עסקיים	☐ בקשה לתשלום תכוף	☐ בקשה לפי חוק להגנה על עדים, התשס"ט - 2008	☐ אביעה	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ חיקור דין אזרחי
☐ ערעור על החלטת ועדה	☐ ערעור לפי חוק חילום שנספו כמערכה (תגמולים ושיקום), התשי"ב - 1950	☐ ערעור על בית דין משמעתי של לשכת ערכי הדין	☐ ערעור על בית דין משמעתי של עובדי מדינה	☐ ערעור על בית דין משמעתי של רשויות מקומיות	☐ ערעור על בית דין למשמעת	☐ ערעור בחירות	☐ ערעור אזרחי	☐ ניהול רכושם של נעדרים או שבוים	☐ ערעור	☐ נוער אזרחי	☐ ערעור מסיים
☐ רשות ערעור על החלטת רשם ההוצאה למועל	☐ רשות ערעור אזרחי	☐ רשות ערעור משטרת רגל	☐ פירוקים	☐ עתירות אסירים	☐ ער על פי חוק המים, התשי"ט - 1959	☐ ערעור שונה אזרחי	☐ ערעור על החלטת רשם בית המשפט	☐ ערעור	☐ רשות ערעור על תביעות קטנות	☐ שכירות	☐ רשות ערעור על תביעות קטנות
			☐ תובענה ייצוגית	☐ תביעת בוררות	☐ תיק אזרחי בסדר דין מקוצר	☐ תיק אזרחי בסדר דין מהיר	☐ תיק אזרחי	☐ תיק אזרחי	☐ רשות ערעור על תביעות קטנות	☐ רשות ערעור על תביעות קטנות	☐ רשות ערעור על תביעות קטנות

(ב) סוג תיק בהליך משפחה

☐ רשות ערעור משפחה	☐ ערעור על רשם	☐ ערעור משפחה	☐ יישוב סכסוך	☐ היתר נישואין	☐ הטרדה מאיימת וצו הגנה	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ אכיפת פסק חוץ	☐ אפוטרופסות	☐ אימוץ	☐ שינוי שם
☐ ערעור משפחה אימוץ	☐ ערעור משפחה אימוץ	☐ ערעור משפחה אימוץ	☐ ערעור משפחה אימוץ	☐ ערעור משפחה אימוץ	☐ ערעור משפחה אימוץ

3.

סכום התביעה (בתביעות כספיות בלבד): ₪ 2,600,000

4. סוג עניין (יש למלא בהתאם להודעת מנהל בתי המשפט לפי תקנה 7א(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כפי שמתפרסמת ברשומות מזמן לזמן):
(בהאגרה שתשולם היא האגרה הגבוהה ביותר) _____ (באפשרותך לבחור יותר מסוג עניין אחד באותו התיק,

5. בעלי הדין – פרטי מגיש התובענה (די בציון פרטי בעל הדין הראשון) קטין חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר זהות/מספר ח"פ *	מספר טלפון	כתובת
ניסים מגנאג'י	059133611	03-7961000	יעבץ 33 ת"א

* בהתאם לתקנה 7א(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אם אין בידי מגיש התובענה "מספר זהות" כהגדרתו בתקנות האמורות, עליו לפרט את הטעמים לכך. לפיכך, אם אין ברשותך מספר זהות, טא פרט: _____

6. פרטי בעל-דין שכנגד: ¹ (די בציון פרטי הנתבע הראשון) קטין חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר זהות/מספר ח"פ	מספר טלפון	כתובת
מוחמד בכרי			כפר בענה, 2018900
בעניין עיזבון המנוח (בתיקי עיזבונות בלבד)			
		מספר זהות	תאריך פטירה

7. אחר:

הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה בהתאם לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 או תקנות בית המשפט לענייני משפחה (אגרות), התשנ"ו-1995.

8. פרט בקשות שנפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

מספר תיק	שם התיק	תיאור

9. פרטי בא כוח (אם מגיש התובענה מיוצג)

שם עורך הדין (שם פרטי ושם משפחה)	שם משרד עורך הדין	מספר רישיון	מספר פקס	מספר טלפון
עו"ד נבות תל-צור	כספי ושות'	11800	03-7961001	03-7961000

אני מצהיר כי ידוע לי שסעיף 4 לטופס זה משמש, בין היתר, לצורך שומת אגרת בית משפט ואני מתחייב כי אין התובענה כוללת סוגי עניין שלא פורטו בסעיף 4 לטופס זה.

חתימה

תאריך

¹ בהתאם לתקנה 2/9 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, פרטי הנתבע ימולאו עד כמה שניתן לברר.